KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2022/927,

annettu 15 päivänä kesäkuuta 2022,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 18 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Aiemmat tutkimukset ja voimassa olevat toimenpiteet

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', otti täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/387 ([2]), jäljempänä 'alkuperäinen asetus', käyttöön tasoitustullin, joka koski Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontia, jäljempänä 'alkuperäiset toimenpiteet'. Alkuperäisten toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneeseen tutkimukseen viitataan jäljempänä ilmaisulla 'alkuperäinen tutkimus'.

(2) Käyttöönotettu tasoitustulli oli Jindal Saw Limitedin osalta 8,7 prosenttia ja Electrosteel Castings Ltd:n ja "kaikkien muiden yritysten" osalta 9 prosenttia.

(3) Komissio otti myös käyttöön samaa tuotetta koskevan lopullisen polkumyyntitullin täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/388 ([3]). Käyttöönotettu polkumyyntitulli oli Electrosteel Castings Ltd:n osalta 0 prosenttia ja Jindal Saw Limitedin ja "kaikkien muiden yritysten" osalta 14,1 prosenttia.

(4) Unionin yleisen tuomioistuimen asioissa T-300/16 ja T-301/16 ([4]) antamien tuomioiden jälkeen komissio korjasi virheet, jotka unionin yleinen tuomioistuin oli havainnut laskiessaan Jindal Saw Limitedin polkumyynti- ja tasoitustullia. Täytäntöönpanoasetuksilla (EU) 2020/526 ([5]) ja (EU) 2020/527 ([6]) komissio otti Jindal Saw Limitedin osalta uudelleen käyttöön lopullisen polkumyyntitullin (3 %) ja lopullisen tasoitustullin (6 %).

(5) Tällä hetkellä voimassa olevat tasoitustullit ovat 6 prosenttia Jindal Saw Limitedin osalta ja 9 prosenttia Electrosteel Castings Ltd:n ja "kaikkien muiden yritysten" osalta. Tällä hetkellä voimassa olevat polkumyyntitullit ovat Electrosteel Castings Ltd:n osalta 0 prosenttia, Jindalin osalta 3 prosenttia ja "kaikkien muiden yritysten" osalta 14,1 prosenttia.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 55.

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/387, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2016, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa (EUVL L 73, 18.3.2016, s. 1).

([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/388, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2016, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa (EUVL L 73, 18.3.2016, s. 53).

([4]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.4.2019, Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia SpA v. Euroopan komissio, T-301/16, ECLI:EU:T:2019:234 ja T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235.

([5]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/526, annettu 15 päivänä huhtikuuta 2020, lopullisen tasoitustullin ottamisesta uudelleen käyttöön Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa Jindal Saw Limitedin osalta unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-300/16 antaman tuomion perusteella (EUVL L 118, 16.4.2020, s. 1).

([6]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/527, annettu 15 päivänä huhtikuuta 2020, lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa Jindal Saw Limitedin osalta unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-301/16 antaman tuomion perusteella (EUVL L 118, 16.4.2020, s. 14).

1.2 **Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyyntö**

(6) Julkaistuaan ilmoituksen toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä ([7]) komissio vastaanotti perusasetuksen 18 artiklan mukaisen tarkastelupyynnön.

(7) Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelupyynnön esittivät 21 päivänä joulukuuta 2020 Saint-Gobain PAM, Saint-Gobain PAM Deutschland GmbH ja Saint-Gobain PAM España SA, jäljempänä 'pyynnön esittäjät', sellaisten unionin tuottajien puolesta, joiden osuus pallografiittiraudasta valmistettujen putkien unionin kokonaistuotannosta on yli 50 prosenttia. Tarkastelupyyntöä perusteltiin sillä, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti tuen ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.

(8) Ennen menettelyn vireillepanoa komissio ilmoitti perusasetuksen 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti Intian viranomaisille saaneensa asianmukaisesti asiakirjanäyttöön perustuvan tarkastelupyynnön. Komissio kutsui Intian viranomaiset neuvotteluihin tarkastelupyynnössä esitetyn tilanteen selvittämiseksi ja molemminpuolisesti tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi. Intian viranomaiset hyväksyivät neuvottelutarjouksen, minkä jälkeen neuvotteluja käytiin 10 päivänä maaliskuuta 2021. Neuvottelujen aikana ei päästy molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun.

1.3 **Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepano**

(9) Kun komissio oli todennut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([8]) 15 artiklan 1 kohdalla perustettua komiteaa kuultuaan, että oli olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se pani 17 päivänä maaliskuuta 2021 perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan perusteella vireille Intiasta, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevien pallografiittirautaputkien tuontia unioniin koskevan tarkastelun. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen ([9]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(10) Samana päivänä komissio pani vireille saman tuotteen tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ([10]).

1.4 **Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(11) Tuen ja vahingon jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus kattaa 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'. Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittäviä suuntauksia tarkasteltiin kaudella, joka ulottui 1 päivästä tammikuuta 2017 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.5 **Asianomaiset osapuolet**

(12) Vireillepanoilmoituksessa komissio pyysi asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta nimenomaisesti unionin tuottajille, tiedossa oleville Intian tuottajille ja Intian viranomaisille, tiedossa oleville tuojille sekä käyttäjille ja järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.

(13) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa. Yksikään asianomainen osapuoli ei pyytänyt kuulemista.

([7]) Ilmoitus tiettyjen tukien vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä (EUVL C 210, 24.6.2020, s. 28).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21).

([9]) Ilmoitus Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuontiin sovellettavien tukien vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL C 90, 17.3.2021, s. 8).

([10]) Ilmoitus Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL C 90, 17.3.2021, s. 19).

a) ***Otanta***

(14) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin otantaa perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti.

Unionin tuottajia koskeva otanta

(15) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli valinnut alustavasti otokseen kolme unionin tuottajaa. Nämä unionin tuottajat kuuluvat samaan yritysryhmään. Komissio valitsi otoksen samankaltaisen tuotteen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana (eli 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana) unionissa toteutuneen tuotanto- ja myyntimäärän perusteella. Lopulliseen otokseen kuuluvien unionin tuottajien osuus unionin arvioidusta kokonaistuotannosta oli [70–85] prosenttia ja niiden osuus samankaltaisen tuotteen arvioidusta kokonaismyyntimäärästä unionissa [70–85] prosenttia, ja otos oli myös maantieteellisesti kattava.

(16) Komissio kehotti asianomaisia osapuolia perusasetuksen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta muttei saanut mitään huomautuksia. Näin ollen alustava otos vahvistettiin, ja sen katsottiin edustavan unionin tuotannonalaa.

Tuojia koskeva otanta

(17) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja muodostaakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot. Otanta ei kuitenkaan ollut tarpeen, koska etuyhteydettömiä tuojia ei ilmoittautunut.

Intian tuottajia koskeva otanta

(18) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja muodostaakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia tiedossa olevia Intiassa toimivia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot. Lisäksi komissio pyysi Intian viranomaisia nimeämään muita mahdollisia tuottajia, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(19) Vain kolme tuottajaa vastasi otantaa koskevaan pyyntöön asetetussa määräajassa, joten komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

b) ***Kyselylomakkeet***

(20) Komissio lähetti kyselylomakkeet Intian viranomaisille, kolmen otokseen valitun unionin tuottajan ryhmälle sekä otantapyyntöön vastanneille kolmelle vientiä harjoittavalle tuottajalle. Lisäksi samat kyselylomakkeet asetettiin saataville verkossa ([11]) vireillepanopäivänä.

(21) Komissio sai vastauksen kyselyihin kolmelta unionin tuottajalta ja Intian viranomaisilta mutta vain yhdeltä intialaisista tuottajista, Tata Metaliks Limitediltä, jäljempänä 'TML'. Vaikka kaksi muutakin Intiassa toimivaa tuottajaa vastasi otantaa koskevaan pyyntöön, ne eivät vastanneet kyselylomakkeeseen, eivätkä ne näin ollen toimineet yhteistyössä tutkimuksessa.

c) ***Tarkastukset***

(22) Covid-19-pandemian puhkeamisen ja kolmansien maiden toteuttamien rajoitustoimenpiteiden vuoksi komissio ei voinut tehdä perusasetuksen 26 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä vientiä harjoittavan tuottajan ja Intian viranomaisten toimitiloissa. Sen sijaan komissio ristiintarkasti etätarkastuksena kaikki päätelmien tekemistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot covid-19-epidemian vaikutuksia polkumyynnin ja tukien vastaisiin tutkimuksiin koskevan ilmoituksen ([12]) mukaisesti. Komissio suoritti seuraavan vientiä harjoittavan tuottajan osalta ristiintarkastuksen etätarkastuksena:

— Tata Metaliks Limited.

([11]) https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?ref=ong&id=2521&sta=1&en=20&page=1&c_order=date&c_order_dir=Down

([12]) Ilmoitus covid-19-epidemian vaikutuksista polkumyynnin ja tukien vastaisiin tutkimuksiin (EUVL C 86, 16.3.2020, s. 6).

(23) Komissio hankki ja tarkisti kaikki tiedot, joita tutkimuksessa katsottiin tarvittavan. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien unionin tuottajien ja niihin etuyhteydessä olevan, Italiassa toimivan myyntiä harjoittavan yrityksen toimitiloihin:

— Saint-Gobain PAM, Pont-à-Mousson, Ranska,

— Saint-Gobain PAM Deutschland GmbH, Saarbrücken, Saksa,

— Saint-Gobain PAM Italia S.P.A, Milano, Italia.

d) ***Myöhempi menettely***

(24) Komissio ilmoitti 18 päivänä maaliskuuta 2022 niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi pitää polkumyyntitullit voimassa. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksensa tästä ilmoituksesta.

(25) Vain Tata Metaliks Limited toimitti huomautuksia määräajassa. Komissio tarkasteli Tata Metaliks Limitedin toimittamia huomautuksia ja otti ne huomioon soveltuvin osin. Myös Intian viranomaiset esittivät huomautuksia, mutta ne toimitettiin yli kymmenen päivää huomautusten toimittamisen määräajan päättymisen jälkeen.

(26) Jotta tutkimus saataisiin päätökseen sitovassa määräajassa, vireillepanoilmoituksen 7 kohdassa todetaan, että komissio ei vastaanota asianomaisten osapuolten toimittamia huomautuksia sen määräajan jälkeen, joka on annettu lopullisten päätelmien ilmoittamista koskevien huomautusten esittämiselle. Sen vuoksi komissio ei voinut ottaa huomioon Intian viranomaisten toimittamia huomautuksia. Se totesi kuitenkin, että Intian viranomaisten esittämät huomautukset eivät sisältäneet mitään sellaisia uusia seikkoja, joita komissio ei olisi tarkastellut tutkimuksen aikana. Yksikään osapuoli ei pyytänyt kuulemista.

1.6 **Vireillepanoa koskevat huomautukset**

(27) Yksi käyttäjä, Hydro Mat Benelux, sekä yksi vientiä harjoittava tuottaja, Tata Metaliks Limited, esittivät huomautuksia vireillepanosta.

(28) Komissio pani merkille, että Tata Metaliks Limited toimitti vireillepanoa koskevat huomautuksensa 17 päivänä helmikuuta 2022, yli yhdeksän kuukautta niiden toimittamisen määräajan umpeutumisen jälkeen (vireillepanoilmoituksen 5.2 kohdassa määräajaksi annettiin 37 päivää ilmoituksen julkaisemisesta). Sen vuoksi komissio ei ottanut näitä huomautuksia huomioon.

(29) Komissio totesi, että vaikka Hydro Mat Benelux toimitti huomautuksia vireillepanosta, se ei toiminut täysin yhteistyössä tutkimuksessa. Yritys ei nimittäin täyttänyt käyttäjille esitettyä kyselylomaketta, jota olisi voitu käyttää joidenkin jäljempänä lueteltujen väitteiden ristiintarkastamiseksi, esimerkiksi vientiä harjoittavien tuottajien myyntihintojen tai julkisiin hankintoihin liittyvien asiakirjojen tarkastamiseksi.

(30) Hydro Mat Benelux väitti ensinnäkin, että menettely olisi päätettävä, koska pyyntöä ei ollut esitetty toimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevassa ilmoituksessa ([13]) mainittua voimassaolon päättymispäivämäärää edeltävien kolmen kuukauden aikana.

(31) Komissio selvensi, että vireillepanoilmoituksessa mainittu huomautusten toimittamisen määräaika ei ollut sama kuin pyynnön esittämispäivämäärä. Kuten käy ilmi tarkastelupyynnön avoimesta versiosta, joka on ollut kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla ei-luottamuksellisessa asiakirja-aineistossa 17 päivästä maaliskuuta 2021 lähtien, pyyntö toimitettiin asianmukaisesti 18 päivänä joulukuuta 2020 eli perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdassa säädetyssä määräajassa. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(32) Toiseksi Hydro Mat Benelux väitti, että liian suuri osa pyynnössä esitetyistä tiedoista on määritetty luottamuksellisiksi. Esimerkkinä mainittiin erityisesti, että unionin tuotannonala esitti kaikki taloudellista tulostaan koskevat indikaattorit indekseinä. Osapuoli viittasi täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2020/1336 ([14]), jossa komissio esitti yhden ainoan unionin tuottajan mikrotaloudelliset tiedot.

([13]) EUVL C 210, 24.6.2020, s. 28.

([14]) Lopullisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polyvinyylialkoholien tuonnissa 25 päivänä syyskuuta 2020 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/1336 johdanto-osan 442 ja 460–471 kappale (EUVL L 315, 29.9.2020, s. 1).

(33) Komissio totesi, että täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2020/1336 kaikki mikroindikaattorit (myyntihinnat ja -määrät, yksikkökohtaiset tuotantokustannukset, työvoimakustannukset, loppuvarastot, kannattavuus jne.) esitettiin vaihteluväleinä tai indekseinä.

(34) Lisäksi komissio katsoi, että asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi tarkoitettu versio toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevasta tarkastelupyynnöstä sisälsi kaiken olennaisen näytön ja ei-luottamukselliset yhteenvedot luottamuksellisiksi merkityistä tiedoista, jotta asianomaiset osapuolet voivat esittää merkityksellisiä huomautuksia ja käyttää puolustautumisoikeuttaan menettelyssä.

(35) Komissio myös muistutti tältä osin, että perusasetuksen 29 artiklassa sallitaan luottamuksellisten tietojen suojaaminen olosuhteissa, joissa tietojen ilmaisemisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi merkittävä haitallinen vaikutus tiedon antajan tai sen kannalta, jolta tiedon antaja on saanut tiedon. Näin ollen nämä väitteet hylättiin.

(36) Kolmanneksi Hydro Mat Benelux väitti, että vuoden 2020 alkupuoliskolla vallinnut tilanne ei vastannut tavanomaisia taloudellisia olosuhteita, ja katsoi, ettei kyseinen ajanjakso ollut edustava sen arvioimiseksi, millaisia seurauksia kyseessä olevien toimenpiteiden voimassaolon päättymisellä olisi. Hydro Mat Benelux väitti, että unionin tuotannonalan vuoden 2020 alkupuoliskon negatiivinen tulos johtui covid-19-pandemian kielteisistä taloudellisista vaikutuksista, raaka-ainekustannusten noususta maailmanmarkkinoilla ja siitä, että tätä kustannusten nousua ei voitu siirtää toimitusketjun loppupäähän kuluttajien maksettavaksi. Lisäksi se väitti, että vuosina 2017–2019 tärkeimmät indikaattorit eivät osoittaneet unionin tuotannonalan olevan haavoittuvassa vaan pikemminkin hyvässä tilassa, erityisesti kun analysoidaan tuotantoa, tuotantokapasiteettia, varastoja, investointeja, myyntihintoja ja kannattavuutta.

(37) Komissio muistutti, että perusasetuksen 18 artiklassa edellytetään, että toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaan tarkastelupyyntöön on sisällyttävä riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti johtaisi vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tässä tapauksessa toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelupyynnössä esitetty erillinen vahinkoanalyysi sisälsi näyttöä, joka viittaa intialaisen tuonnin merkittävään pääsyyn unionin markkinoille hinnoin, jotka alittavat huomattavasti unionin tuotannonalan hinnat ja viitehinnat. Näin ollen komissio katsoi, että toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyyntö sisälsi riittävästi näyttöä vahingon jatkumisesta, ja hylkäsi väitteen.

(38) Neljänneksi Hydro Mat Benelux väitti ajanjaksoa 2017–2020 koskevan analyysinsa perusteella, että saatavilla olevat tuontitiedot eivät tukeneet väitettä vahingon toistumisen todennäköisyydestä. Lisäksi Hydro Mat Benelux väitti, että pyynnön esittäjien laskemat Intian vientihinnat sekä hinnan ja viitehinnan alittavuuden marginaalit eivät olleet luotettavia, koska vientihinnat perustuivat etuyhteydessä olevien osapuolten eli intialaisten tuottajien ja niihin etuyhteydessä olevien tytäryhtiöiden väliseen siirtohintaan. Lopuksi Hydro Mat Benelux väitti, että intialaiset tuottajat ovat lisänneet tuotantokapasiteettiaan vastatakseen Intian kasvavien kotimarkkinoiden kysyntään ja että tärkeimmät intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät olleet aikeissa kasvattaa tuotantokapasiteettiaan.

(39) Komissio katsoi, että yksikään väitteistä ei osoittanut vääräksi päätelmää, jonka mukaan tukien vastaisia toimenpiteitä koskevan tarkastelun vireillepanemiseksi oli riittävästi näyttöä. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyyntö sisälsi riittävästi näyttöä siitä, että tuetulla tuonnilla oli merkittävä vahingollinen vaikutus unionin tuotannonalan tilanteeseen. Pyynnön esittäjät toimittivat laskelmat, jotka osoittivat hintojen alittavuuden paitsi unionin rajalla myös asiakkaiden tiloihin toimitettuna. Näiden laskelmien mukaan hintojen alittavuus oli peräti 14,9 prosenttia. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelupyynnössä esitetty erillinen vahinkoanalyysi osoittaa Intiasta tulevan tuonnin lisääntymisen unionin markkinoilla (sekä absoluuttisesti että suhteellisesti) hinnoilla, jotka alittavat merkittävästi unionin tuotannonalan hinnat. Tämä vaikuttaa aiheuttaneen vahinkoa unionin tuotannonalalle, mitä osoittavat esimerkiksi myynnin ja markkinaosuuden supistuminen sekä taloudellisten tulosten heikkeneminen. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(40) Hydro Mat Benelux ei toimittanut mitään näyttöä todistaakseen väitteensä, jonka mukaan Intian tuotannon kasvu olisi tarkoitettu yksinomaan Intian markkinoille. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(41) Viidenneksi Hydro Mat Benelux väitti, että yleisiä kilpailukykyyn liittyviä ongelmia ei saisi käyttää perusteena päätelmälle, jonka mukaan vahingon jatkuminen tai toistuminen on todennäköistä. Hydro Mat Benelux mainitsi tässä yhteydessä useita seikkoja, kuten sen, että unionin kulutus supistui euroalueen finanssikriisin myötä julkisen talouden menoleikkausten seurauksena, millä oli kielteinen vaikutus unionin tuotannonalan kilpailukykyyn, sekä muoviputkialan kilpailun, vaikeudet löytää työvoimaa, määräävän aseman säilyttämisen ja Kiinasta tulevan halvemman tuonnin aiheuttamat paineet tarjouskilpailumenettelyissä.

(42) Edellä mainittua väitettä käsitellään jäljempänä johdanto-osan 256 kappaleessa.

(43) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited esitti huomautuksissaan, että tarkastelupyynnössä esitetyt unionin tuotannonalaa ja tuontia koskevat tiedot kattoivat heinäkuusta 2019 kesäkuuhun 2020 ulottuvan ajanjakson. Vireillepanoilmoituksessa tarkastelua koskevaksi tutkimusajanjaksoksi määriteltiin kuitenkin tammikuusta 2020 joulukuuhun 2020 ulottuva ajanjakso. Yrityksen mielestä pyynnön esittäjien olisi pitänyt päivittää toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyyntö vireillepanoilmoituksessa määritellyn tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson mukaisesti ja nämä tiedot olisi pitänyt asettaa osapuolten saataville. Koska komissio ei toimittanut osapuolille tällä tavoin päivitettyä tarkastelupyyntöä, yrityksen mukaan se rikkoi tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen, jäljempänä 'tukisopimus', 12.1.2 ja 12.1.3 artiklaa.

(44) Ensinnäkin komission yleisenä käytäntönä on käyttää päätelmiensä perustana tuoreimpia saatavilla olevia tietoja. Tällaiset tiedot eivät välttämättä täsmää ajallisesti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelupyynnössä mainitun ajanjakson kanssa, koska ne eivät välttämättä olleet saatavilla tarkastelupyyntöä toimitettaessa. Tukisopimus ei sisällä määräyksiä, joiden mukaan komission olisi käytettävä päätelmiensä perustana toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelupyynnössä mainittua ajanjaksoa. Toiseksi kaikilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää tutkimuksessa huomautuksia päätelmistä ja todisteista, jotka liittyivät vireillepanoilmoituksessa määriteltyyn tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon. Näin ollen komissio katsoi, ettei se rikkonut mitään menettelyllisiä oikeuksia eikä tukisopimusta, ja hylkäsi väitteen.

(45) Tata Metaliks Limited mainitsi myös, että komissio hylkäsi sen esittämät vireillepanoa koskevat huomautukset, koska ne toimitettiin vireillepanoilmoituksessa asetetun määräajan umpeuduttua (ks. johdanto-osan 28 kappale). Yrityksen mielestä pyynnön esittäjien olisi pitänyt päivittää esittämänsä tiedot koskemaan vireillepanoilmoituksessa määriteltyä tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa ja määräaikaa sovellettaisiin vasta siitä lähtien, kun nämä päivitetyt tiedot on vastaanotettu. Tata Metaliks Limited väitti myös, että natural justice -oikeuden eli oikeudenmukaisen oikeusmenettelyn vakiintuneena periaatteena ja vakiintuneena oikeuskäytäntönä kaikilla lainkäyttöalueilla on, että lakiin liittyvistä seikoista voidaan esittää huomautuksia myös määräaikojen umpeuduttua.

(46) Kuten johdanto-osan 44 kappaleessa selitetään, tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso vastaa viimeisintä ajanjaksoa, jolta tietoja oli saatavilla, eikä tämä ajanjakso välttämättä ole sama kuin tarkastelupyynnössä esitetyssä alustavassa arvioinnissa käytetty ajanjakso. Lisäksi vireillepanoilmoituksessa annettu määräaika perustuu nimenomaisesti ilmoituksen julkaisupäivään eikä mihinkään muuhun päivämäärän, kuten jonkin osapuolen esittämien tietojen toimittamispäivämäärään. Vireillepanoilmoituksessa esitetyn määräajan yhteydessä ei tehdä eroa lakiin ja tosiseikkoihin liittyvien kysymysten välillä, vaan sitä sovelletaan samalla tavalla kaikkiin kysymyksiin. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

(47) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Intiasta peräisin olevat pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistetut putket, jäljempänä 'pallografiittirautaputket', jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 (Taric-koodi 7303 00 10 10) ja ex 7303 00 90 (Taric-koodi 7303 00 90 10), jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', lukuun ottamatta pallografiittirautaputkia, joissa ei ole sisä- ja ulkopinnoitetta, jäljempänä 'pinnoittamattomat putket'.

(48) Pallografiittirautaputkia käytetään vesijohdoissa, viemäreissä ja maatalousmaan kastelussa. Veden kuljetus pallografiittirautaputkien läpi voidaan toteuttaa paineen tai yksinomaan painovoiman avulla. Putkien koko on 60–2 000 mm, ja ne ovat pituudeltaan joko 5,5 tai 6 tai 7 taikka 8 metriä. Niiden sisäpinta on yleensä vuorattu sementtilaastilla tai muilla materiaaleilla, ja niiden ulkopinnassa on sinkkipinnoitus, maalaus tai teippikääre. Pääasialliset loppukäyttäjät ovat julkisia yrityksiä.

2.2 Samankaltainen tuote

(49) Kuten alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tutkimuksessa vahvistui, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset:

— tarkasteltavana oleva tuote,

— asianomaisen maan kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tuote, sekä

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tuote.

(50) Tämän vuoksi näiden tuotteiden katsotaan olevan perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

3. TUEN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

(51) Perusasetuksen 18 artiklan ja vireillepanoilmoituksessa todetun mukaisesti komissio tutki, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti tuetun tuonnin jatkumiseen tai toistumiseen.

3.1 Tuonnin kehitys toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen

(52) Alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla ([15]) Intia vei unioniin (EU27-maihin) [80 000–100 000] tonnia ([16]) tarkasteltavana olevaa tuotetta. Sen jälkeen, kun lopulliset toimenpiteet otettiin käyttöön maaliskuussa 2016, vuotuinen tuonti väheni ja vaihteli 38 000:n ja 55 000 tonnin välillä vuosina 2016–2018. Vuonna 2019 tuonti Intiasta kasvoi jälleen [64 000–75 000] tonniin.

(53) Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti väheni [44 000–52 000] tonniin. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen vuonna 2021 tuonti kasvoi jälleen vuoden 2019 tasolle.

(54) Kaiken kaikkiaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti Intiasta pysyi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla merkittävänä ja sen osuus unionin markkinoista oli noin [10–14] prosenttia. Alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla Intiasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli [15–20] prosenttia.

3.2 Päätelmien perusteet

(55) Vain yksi yritys, Tata Metaliks Limited, toimi yhteistyössä tutkimuksessa (ks. 1.5 jakso). Yritys hyödynsi lähinnä kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissään kolmea vientijärjestelyä, joiden osalta alkuperäisessä tutkimuksessa otettiin käyttöön tasoitustoimenpiteitä. Yritys kuitenkin myi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla suurimman osan tuotannostaan kotimarkkinoilla ([17]). Ne intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat, jotka veivät tuotetta unioniin merkittäviä määriä, eivät toimineet yhteistyössä. Sen vuoksi komissio päätti olla käyttämättä Tata Metaliks Limitedin toimittamia tietoja määrittäessään pallografiittirautaputkia valmistaville intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille annetun tuen tason ja päätti sen sijaan tukeutua käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti.

(56) Edellä esitetyn perusteella komissio käytti analyysissaan kaikkia käytettävissään olevia tietoja, erityisesti seuraavia:

— perusasetuksen 28 artiklan mukainen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyyntö,

— alkuperäisen tutkimuksen päätelmät,

— Intian viranomaisten toimittamat tiedot,

— Tata Metaliks Limitedin toimittamat tiedot,

— komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2022/433 ([18]) esitetyt päätelmät.

3.3 Tässä tutkimuksessa tarkasteltavat tukijärjestelmät

(57) Komissio tarkasteli tuen jatkumista analysoimalla, koituiko alkuperäisessä tutkimuksessa tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavista tuista edelleen etua Intian pallografiittirautaputkien tuotannonalalle. Lopetettujen tukijärjestelmien osalta komissio tutki myös, oliko kyseinen järjestelmä korvattu muilla samankaltaisilla järjestelmillä ja oliko tilalle luotu uusia järjestelmiä.

([15]) 1.10.2013–30.9.2014.

([16]) Alkuperäisessä tutkimuksessa luvut esitettiin tietojen luottamuksellisuuden vuoksi vaihteluväleinä tai indekseinä.

([17]) Viennin osuus tarkasteltavana olevasta tuotteesta saadusta liikevaihdosta oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla alle 0,1 prosenttia.

([18]) Lopullisten tasoitustullien käyttöönotosta Intiasta ja Indonesiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta ja Indonesiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/2012 muuttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2022 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/433, johdanto-osan 190–205 kappale (EUVL L 88, 16.3.2022, s. 24).

(58) Komissio päätti, että kun otetaan huomioon tämän jakson päätelmät, jotka vahvistivat useimpien alkuperäisessä tutkimuksessa tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien jatkumisen, ei ollut tarpeen tutkia kaikkia muita tukia, joita pyynnön esittäjien mukaan väitetysti esiintyi. Komission todettua, että on olemassa perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitettuja todisteita tuen jatkumisesta vähäistä määrää (*de minimis*) suurempana, toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa ei ole tarpeen määrittää tuen tarkkaa määrää.

(59) Alkuperäisessä tutkimuksessa komissio otti käyttöön tasoitustullin seuraavien järjestelmien osalta:

1) julkiset tulot, jotka muuten olisi maksettava ja joista luovutaan tai niitä ei kanneta:

— tulleista vapauttaminen ja tullien peruuttamisjärjestelmät

a) tärkeimmille tuotteille tarkoitettu järjestelmä (Focus Product Scheme), jonka korvasi vuosina 2015–2020 intialaisten tuotteiden vientijärjestelmä (Merchandise Exports from India Scheme, jäljempänä 'MEIS'),

b) tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, jäljempänä 'EPCGS'),

c) tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, jäljempänä 'DDS'),

2) tavaroiden tai palvelujen toimittaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan:

— rautamalmin tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan.

3.3.1 *Tärkeimmille tuotteille tarkoitettu järjestelmä (Focus Product Scheme, jäljempänä 'FPS'), jonka korvasi vuosina 2015–2020 intialaisten tuotteiden vientijärjestelmä (Merchandise Exports from India Scheme)*

3.3.1.1 Alkuperäisen tutkimuksen päätelmät

(60) Alkuperäisessä tutkimuksessa komissio totesi, että alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana voimassa olleesta Focus Product Scheme- eli FPS-järjestelmästä myönnettiin perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja tukia. Tämä järjestelmä perustui vuosien 2009–2014 ulkomaankauppapolitiikan (FTP) suunnitelmaan.

(61) FPS-järjestelmästä myönnetyt tuet vaihtelivat alkuperäisen tutkimuksen mukaan suuruudeltaan 3,11 prosentista 4,35 prosenttiin.

(62) Alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen järjestelmä kuitenkin lopetettiin ja korvattiin uudella, intialaisten tuotteiden vientijärjestelmällä (Merchandise Exports from India Scheme, jäljempänä 'MEIS'). MEIS korvasi useita aiempia järjestelmiä, muun muassa FPS-järjestelmän. MEIS-järjestelmän ehdot olivat samankaltaisia kuin FPS-järjestelmässä, joka mahdollisti tasoitustullin käyttöönoton alkuperäisessä tutkimuksessa. Näin ollen komissio katsoi alkuperäisessä tutkimuksessa, että FPS-järjestelmää koskevat päätelmät koskivat myös MEIS-järjestelmää.

3.3.1.2 Tukijärjestelmän jatkuminen

(63) MEIS-järjestelmä oli edelleen voimassa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Myös Intian viranomaiset vahvistivat kyselylomakevastauksessaan järjestelmän voimassaolon, ja näin teki myös yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja Tata Metaliks Limited, joka myös sai tukea järjestelmästä.

a) ***Oikeusperusta***

(64) MEIS-järjestelmä perustuu 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä 'ulkomaankauppalaki'. Ulkomaankauppalaissa Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä ulkomaankauppapolitiikkaa koskevissa asiakirjoissa, joita kauppaministeriö yleensä julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti.

(65) MEIS-järjestelmä on kuvailtu viisivuotisessa ulkomaankauppapolitiikan suunnitelmassa vuosiksi 2015–2020, jäljempänä 'FTP 2015–2020'. FTP 2015–2020:tä koskevat menettelyt esitetään tarkemmin käsikirjassa "Handbook of Procedures, 2015–2020", jäljempänä 'HOP 2015–2020'.

(66) MEIS:n yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 2015–2020:n lukuun 3 sekä HOP 2015–2020:n lukuun 3.

b) ***Tukikelpoisuus***

(67) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

c) ***Käytännön toteutus***

(68) Tukikelpoiset yritykset voivat saada etua MEIS-järjestelmästä, kun ne vievät tiettyjä tuotteita tiettyihin maihin, jotka on luokiteltu ryhmiin A (perinteiset markkinat, kaikki EU:n jäsenvaltiot mukaan luettuina), B (kehittyvät markkinat ja painopistemarkkinat) ja C (muut markkinat). Kuhunkin ryhmään kuuluvat maat sekä tuotteet ja vastaavat hyvitysprosentit luetellaan päivitetyn HOP:n lisäyksessä 3B.

(69) Etu on muodoltaan tullihyvitys, jonka suuruus on tietty prosenttiosuus viennin FOB-arvosta. MEIS-prosentti oli tutkimusajanjaksolla 3 prosenttia.

(70) FTP 2015–2020:n kohdan 3.06 mukaisesti järjestelmään eivät sisälly tietyt vientityypit, esimerkiksi tuotujen tai kauttakuljetettujen tavaroiden vienti, vientiin rinnastettavat toimitukset, palvelujen vienti sekä erityistalousalueilla toimivien yksikköjen ja vientiin suuntautuneiden yksikköjen viennin liikevaihto.

(71) MEIS-tullihyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja voimassa 18 kuukauden ajan niiden myöntämisestä, ja 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen myönnetyt tullihyvitysoikeudet ovat voimassa 24 kuukauden ajan niiden myöntämispäivästä päivitetyn HOP 2015–2020:n kohdan 3.13 mukaisesti.

(72) Niitä voidaan käyttää i) tuotantopanosten tai hyödykkeiden tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeet mukaan luettuina, ii) kotimaisten tuotantopanos- tai hyödykehankintojen valmisteverojen maksamiseen, tuotantohyödykkeet mukaan luettuina, sekä iii) palveluhankintojen palveluveron maksamiseen. Tullihyvitysoikeuksia voidaan myös myydä markkinoilla.

(73) MEIS-järjestelmän mukaisia etuuksia koskeva hakemus on jätettävä sähköisesti ulkomaankaupan pääosaston verkkosivustolla. Sähköiseen hakemukseen on liitettävä asiaa koskevat asiakirjat (lähetysasiakirjat, pankkitositteet ja asiakirjat, jotka vahvistavat purkamisen). Intian viranomaisten asianomainen alueviranomainen myöntää tullihyvityksen asiakirjojen tarkastuksen jälkeen. Alueviranomainen ei vaikuta tullihyvitysten myöntämiseen, kunhan viejä toimittaa asiaan liittyvät asiakirjat.

d) ***Taloudellinen tuki ja etu***

(74) Komissio katsoi, että etu koituu vastaanottajalle perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Intian viranomaiset myöntävät tuolla hetkellä tullihyvityksen, jonka vientiä harjoittava tuottaja kirjaa saatavaksi ja jonka vientiä harjoittava tuottaja voi milloin tahansa ottaa käyttöön. Tämä on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetysasiakirjan. Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että on asianmukaista pitää MEIS-järjestelmästä saatua etua järjestelmän mukaisista vientitapahtumista tutkimusajanjakson aikana saatujen rahamäärien summana.

e) ***Erityisyys***

(75) MEIS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, joten perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti se on erityistä tukea.

f) ***MEIS-järjestelmää koskevat päätelmät***

(76) Komissio totesi, että MEIS-järjestelmästä annettiin perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. MEIS-tullihyvityksissä on kyse Intian viranomaisten antamasta taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuotantohyödykkeistä kannettavien tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. MEIS-tullihyvityksestä koituu myös etua viejälle, jonka ei tarvitse maksaa kyseisiä tuontitulleja. MEIS-tullihyvitysoikeuksia markkinoilla myyvä yritys saa järjestelmästä suoraa taloudellista etua.

(77) Komissio totesi, että MEIS-järjestelmän voimassaolo päättyi tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen 1 päivänä tammikuuta 2021. Yritykset voivat kuitenkin edelleen hakea MEIS-tullihyvitysoikeuksia vuoden 2020 vientitapahtumista vuoden 2021 loppuun asti. Lisäksi yritykset voivat edelleen käyttää vuonna 2021 saatuja MEIS-tullihyvitysoikeuksia tuontitullien kuittaamiseen 15 päivään syyskuuta 2023 asti. Tästä järjestelmästä on näin ollen saatu etua tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, ja etujen saaminen jatkuu myös toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen.

(78) Komissio totesi myös, että Intian viranomaiset julkaisivat elokuussa 2021 uuden vientituotteiden tullin- ja veronpalautusjärjestelmän (Remission of Duties and Taxes on Exported Products Scheme, jäljempänä 'RoDTEP') suuntaviivat ja että tällä järjestelmällä korvataan MEIS-järjestelmä. RoDTEP-järjestelmää kuvaillaan mekanismiksi, joka on tarkoitettu sellaisten verojen, tullien ja maksujen hyvittämiseksi keskus-, osavaltio- ja paikallistasolla, joita ei tällä hetkellä korvata minkään muun mekanismin nojalla mutta joita syntyy vientituotteiden valmistus- ja jakeluprosessin aikana ([19]). Intian viranomaiset ovat ilmoittaneet eri aloilla sovellettavat hyvitysprosentit, joita voidaan tarkistaa milloin tahansa. Rautateollisuuden alaan ja tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sovellettavia palautusprosentteja ei ilmoitettu tutkimuksen aikana, mutta ala pyysi, että se sisällytettäisiin järjestelmään, kuten myös yhteistyössä toiminut tuottaja Tata Metaliks Limited vahvisti, ja rautateollisuuden alaan sovellettavasta palautusprosentista käytiin edelleen keskusteluja ([20]).

3.3.1.3 Päätelmät

(79) Koska lainsäädännölliset puitteet eivät ole olennaisesti muuttuneet, komissio katsoi, että MEIS-järjestelmästä koitui tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla edelleen etua pallografiittirautaputkien tuotannonalalle. Komissio teki samat päätelmät täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2022/433.

(80) Yhteistyössä toimimisen alhaisen asteen vuoksi ei ollut mahdollista laskea järjestelmän mukaisen tuen tarkkaa tasoa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tätä varten komissio tukeutui käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti. Alkuperäisessä tutkimuksessa tasoitustullin käyttöönoton mahdollistaneen FPS-järjestelmän mukainen tukiprosentti vaihteli alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla 3,11:n ja 4,35 prosentin välillä (ks. johdanto-osan 61 kappale), ja MEIS-järjestelmästä, jolla FPS korvattiin, todettiin koituvan samanlaista etua.

(81) MEIS-prosentti oli 3 prosenttia FOB-arvosta, kun taas alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana sovellettu FPS-prosentti oli 5 prosenttia FOB-arvosta, joten pallografiittirautaputkien tuotannonalalle MEIS-järjestelmästä koitunut etu pieneni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vastaavasti. Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2022/433 todettiin, että ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen tuotteiden tuottajille koituneet edut olivat suuruudeltaan 1,87 ja 1,92 prosenttia MEIS-prosentin ollessa 2 prosenttia. Komissio katsoi, että pallografiittirautaputkien tuottajille MEIS-järjestelmästä koituva etu olisi vastaavasti hieman alle 3 prosenttia, eli se ei olisi vähäistä.

(82) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited esitti huomautuksissaan, että MEIS-järjestelmästä maksettiin hyvitystä a) vientituotteiden tuotantoon ja jakeluun liittyvistä välillisistä veroista sekä b) vientituotteiden tuotannossa kulutettujen tuotantopanosten kasautuvista välillisistä veroista. Yritys väitti, että tukisopimuksen mukaan näiden veroluokkien hyvittäminen ei ole tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea. Se väitti myös, että vaikka MEIS-järjestelmästä myönnettävä tuki katsottaisiin tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaksi tueksi, ohjelma päättyi 31 päivänä joulukuuta 2020.

(83) Komissio hylkäsi nämä väitteet. Kuten johdanto-osan 60–81 kappaleessa selitetään, Intiassa toimiville yrityksille hyvitetään kiinteä prosenttiosuus viennin FOB-arvosta tullihyvitysoikeuden muodossa. Järjestelmän ehdoissa ei edellytetä, että tullihyvitysoikeuden arvo vastaa yritysten maksamia veroja, eikä näiden verojen määriä tarkasteta. Tukijärjestelmän jatkumisen todennäköisyyden osalta todetaan, että kuten johdanto-osan 77 kappaleessa mainitaan, yritykset voivat edelleen käyttää vuonna 2021 saatuja MEIS-tullihyvitysoikeuksia tuontitullien kuittaamiseen 15 päivään syyskuuta 2023 asti. Näin ollen tästä järjestelmästä koituu etua vielä kauan tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen.

(84) Tata Metaliks Limited väitti myös, että RoDTEP-järjestelmästä ei koitunut etua sillä hetkellä, kun yritys toimitti huomautuksensa (31 päivänä maaliskuuta 2022), eikä komissio näin ollen voi katsoa, että edusta keskusteleminen tarkoittaisi tarkasteltavana olevan tuotteen todennäköistä tukemista (tulevaisuudessa).

([19]) RoDtep-järjestelmän suuntaviivat: https://fieo.org/uploads/files/file/Notification%20No_%2019%20English.pdf ja https://commerce.gov.in/press-releases/centre-notifies-rodtep-scheme-guidelines-and-rates/

([20]) https://www.livemint.com/industry/govt-should-include-iron-and-steel-in-rodtep-to-make-exports-competitive-eepc-11640938763351.html

(85) RoDTEP-järjestelmän osalta komissio totesi, että Tata Metaliks Limited itse katsoi etänä toteutetussa ristiintarkastuksessa, että pallografiittirautaputkien tuotannonalalle neuvoteltaisiin uusi hyvitysprosentti. Se, että tätä prosenttimäärää ei ollut päätetty siihen mennessä, kun yritys toimitti huomautuksensa, ei kumoa sitä, että on erittäin todennäköistä, että uusi hyvitysprosentti asetetaan ja tämän uuden järjestelmän mukainen tuki jatkuu vuoden 2023 jälkeen. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.3.2 *Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme)*

3.3.2.1 Alkuperäisen tutkimuksen päätelmät

(86) Komissio vahvisti alkuperäisessä tutkimuksessa, että tuotantohyödykkeiden tuonnin etuustullein mahdollistavasta Export Promotion of Capital Goods -järjestelmästä, jäljempänä 'EPCGS-järjestelmä', myönnettiin tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea, joka oli Intian viranomaisten myöntämää taloudellista tukea. Tämä järjestelmä oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla edelleen voimassa.

a) ***Oikeusperusta***

(87) EPCGS:n yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 2015–2020:n lukuun 5 sekä HOP 2015–2020:n lukuun 5.

b) ***Tukikelpoisuus***

(88) Tämän toimenpiteen mukaista tukea voivat hakea valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin ja palveluntarjoajiin.

c) ***Käytännön toteutus***

(89) Tiettyyn vientivelvoitteeseen sitoutunut yritys voi tuoda (uusia ja käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) tuotantohyödykkeitä alennetulla tullilla. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCGS-lisenssin. Järjestelmässä sovelletaan kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin alennettua tuontitullia. Vientivelvoitteen täyttämiseksi maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on käytettävä tietyn vientiin tarkoitettujen tuotteiden määrän tuottamiseen tiettynä aikana. FTP 2015–2020:n mukaan tuotantohyödykkeitä voi tuoda nollatullilla EPCGS-järjestelmän nojalla. Vientivelvoite on säästetyn tullin määrä kuusinkertaisena, ja se on täytettävä kuuden vuoden kuluessa.

(90) EPCGS-lisenssin haltija voi hankkia tuotantohyödykkeet myös kotimarkkinoilta. Tällöin tuotantohyödykkeiden kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi tuoda tullitta maahan kyseisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavia osia. Vaihtoehtoisesti kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi saada vientiin rinnastettavassa toiminnassa saatavat edut toimittaessaan tuotantohyödykkeitä EPCGS-lisenssin haltijalle.

d) ***EPCGS-järjestelmää koskevat päätelmät***

(91) EPCGS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullinalennus on Intian viranomaisten taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tullinalennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää yrityksen maksuvalmiutta.

(92) EPCGS-järjestelmä on myös oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea.

(93) EPCGS-järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

(94) Alkuperäisessä tutkimuksessa tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa kyseisellä tuotannonalalla. Näin laskettua tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää oikaistiin lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta se ilmentäisi rahan arvoa koko ajalta. Tutkimusajanjaksolla Intiassa voimassa ollutta kaupallista korkoa pidettiin soveltuvana korkona tähän tarkoitukseen. Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti yrityksille tuen saamisesta aiheutuneet kustannukset vähennettiin tuen kokonaismäärästä, jos sitä vaadittiin.

(95) Tuen määrä suhteutettiin perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti asiaa koskevan viennin liikevaihtoon (nimittäjä) alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(96) Alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla tämän järjestelmän osalta vahvistettu tukiprosentti vaihteli 0,03 prosentista 0,38 prosenttiin.

3.3.2.2 Tukijärjestelmän jatkuminen

(97) Pyynnön esittäjät toimittivat tarkastelupyynnössä ja sen liitteissä näyttöä siitä, että Intiassa toimiville pallografiittirautaputkien tuottajille koitui edelleen etua järjestelmästä. Myös Intian viranomaiset vahvistivat järjestelmän voimassaolon kyselyyn antamassaan vastauksessa. Lisäksi komissio totesi, että Tata Metaliks Limited käytti järjestelmää tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa käytettyjen tuotantohyödykkeiden maahantuonnissa. Järjestelmästä koitunut etu voitiin kohdentaa tarkasteltavana olevaan tuotteeseen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(98) Näin ollen komissio päätteli, että on riittävää näyttöä, joka osoittaa, että vientiä harjoittavat tuottajat saivat EPCGS-järjestelmästä edelleen tukia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(99) Yhteistyössä toimimisen alhaisen asteen vuoksi ei ollut mahdollista laskea järjestelmän mukaisen tuen tarkkaa tasoa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tätä varten komissio tukeutui käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti. Alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla tämän järjestelmän osalta vahvistettu tukiprosentti vaihteli 0,03 prosentista 0,38 prosenttiin (ks. johdanto-osan 96 kappale).

(100) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että tästä järjestelmästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla myönnetyn tuen määrä ei ollut vähäinen eikä ainakaan pienempi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa todettu määrä.

(101) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että EPCGS-järjestelmästä myönnetty tuki oli sallittua tukea, koska siinä oli kyse kotimaiseen kulutukseen tarkoitettuja vientituotteita koskevasta verovapautuksesta, eikä se siten oikeuttanut tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon.

(102) Kuten johdanto-osan 93 kappaleessa muistutetaan, tuotantohyödykkeet eivät kuulu sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.3.3 *Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme)*

3.3.3.1 Alkuperäisen tutkimuksen päätelmät

(103) Komissio totesi alkuperäisessä tutkimuksessa, että tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittaville tuottajille koitui etua tullinpalautusjärjestelmästä, jonka puitteissa niille maksetaan palautuksena tietty prosenttiosuus viennin FOB-arvosta, jäljempänä 'DDS-prosentti'. Tarkasteltavana olevan tuotteen DDS-prosentti alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla oli 1,9 prosenttia FOB-arvosta. DDS-järjestelmä oli edelleen voimassa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

a) ***Oikeusperusta***

(104) Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla sovellettava oikeusperusta olivat tullien ja valmisteverojen palautusjärjestelmää koskevat vuoden 1995 säännöt (Custom & Central Excise Duties Drawback Rules 1995, jäljempänä 'vuoden 1995 DDS-säännöt'), sellaisina kuin ne ovat muutettuina vuonna 2006 ja jotka korvattiin myöhemmin tullien ja valmisteverojen palautusjärjestelmää koskevilla vuoden 2017 säännöillä (Customs and Central Excise Duties Drawback Rules, 2017, jäljempänä 'vuoden 2017 säännöt'), jotka tulivat voimaan 1 päivänä lokakuuta 2017. Tämän tullinpalautusjärjestelmän laskentamenetelmä on kuvattu vuoden 1995 DDS-sääntöjen säännössä 3(2). Kyseisten DDS-sääntöjen sääntö 12(1)(a)(ii) koskee vakuutusta, joka vientiä harjoittavien tuottajien on annettava voidakseen hyötyä järjestelmästä. Nämä säännöt ovat pysyneet samoina vuoden 2017 DDS-säännöissä, joissa ne vastaavat sääntöjä 3(2) ja 13(1)(a)(ii).

(105) Lisäksi yleiskirjeessä nro 24/2001 on erityisiä täytäntöönpano-ohjeita säännöstä 3(2) ja vakuutuksesta, joka viejien on annettava säännön 12(1)(a)(ii) nojalla.

(106) Vuoden 1995 DDS-sääntöjen säännön 4 mukaan keskushallinto voi tarkistaa säännön 3 nojalla määritettyjä määriä tai prosenttiosuuksia. Intian viranomaiset ovat tehneet useita muutoksia, ja viimeksi prosenttimääriä on tarkistettu ilmoituksella nro 95/2018 – CUSTOMS ja ilmoituksella nro 07/2020 – CUSTOMS.

(107) Tarkasteltavana olevan tuotteen DDS-prosentti alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla oli 1,9 prosenttia FOB-arvosta.

b) ***Tukikelpoisuus***

(108) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

c) ***Käytännön toteutus***

(109) Tässä järjestelmässä kaikilla tukikelpoisia tuotteita vievillä yrityksillä on oikeus saada palautuksena määrä, joka vastaa tiettyä prosenttiosuutta vientituotteen ilmoitetusta FOB-arvosta. DDS-sääntöjen säännössä 3(2) täsmennetään, kuinka tuen määrä on laskettava. Korvattava määrä perustuu maahantuoduista raaka-aineista maksettujen relevanttien tullien toimialan laajuisiin keskimääräisiin arvoihin ja toimialan keskimääräiseen käyttöosuuteen; tiedot kerättiin Intian viranomaisten edustavina pitämiltä tukikelpoisten vientituotteiden valmistajilta (kyseessä on ns. koko toimialaan sovellettava taso). Intian viranomaiset ilmoittavat korvattavan määrän prosenttiosuutena tukikelpoisten vientituotteiden keskimääräisestä vientiarvosta.

(110) Intian viranomaiset käyttävät tätä prosenttiosuutta laskettaessa tullinpalautusta, johon kaikki tukikelpoiset viejät ovat oikeutettuja. Intian viranomaiset määrittävät tason tämän järjestelmän osalta tuotekohtaisesti.

(111) Intian viranomaisten mukaan tullinpalautus voidaan määrittää myös tosiasiallisen tullimaksun perusteella, jos kyseessä on tuote, johon ei sovelleta koko toimialaan sovellettavaa tasoa, tai yritys, jonka tapauksessa koko toimialaan sovellettavan tason perusteella määritetty korvaus on alle 80 prosenttia tosiasiallisesta tullimaksusta tai verosta.

(112) Jotta yritys voi saada etuutta tästä järjestelmästä, sen on harjoitettava vientiä. Kun lähetystä koskevat yksityiskohtaiset tiedot syötetään tullin palvelimelle, ilmoitetaan, että vienti tapahtuu DDS-järjestelmän mukaisesti, ja DDS-summa vahvistetaan peruuttamattomasti. Kun lähetys on valmis ja kun yritys on tehnyt yleisen vienti-ilmoituksen (Export General Manifest) ja tulli on verrannut asiakirjaa lähetysasiakirjaan ja hyväksynyt sen, kaikki palautusmäärän maksun hyväksymisen edellytykset täyttyvät ja se voidaan maksaa joko suoraan viejän pankkitilille tai sekkinä.

(113) Viejän on lisäksi esitettävä näyttö viennin toteutumisesta pankkitositteella (Bank Realisation Certificate, jäljempänä 'BRC'). Asiakirja voidaan antaa sen jälkeen, kun palautusmäärä on maksettu. Intian viranomaiset perivät maksetun määrän takaisin, jos viejä ei toimita BRC-tositetta annetussa määräajassa.

(114) Palautusmäärä voidaan käyttää mihin tahansa tarkoitukseen, ja Intian kirjanpitonormien mukaisesti määrä on vientivelvoitteen täytyttyä mahdollista kirjata tileihin suoriteperusteisena tulona.

d) ***DDS-järjestelmää koskevat päätelmät***

(115) Komissio totesi alkuperäisessä tutkimuksessa, että DDS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Nk. tullinpalautuksessa on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, koska siinä Intian viranomaiset suorittavat varojen suoran siirron. Näiden varojen käytölle ei ole mitään rajoituksia. Tullinpalautuksesta koituu myös etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(116) Intian viranomaiset määrittävät vientiin sovellettavan tullinpalautuksen tason tuotekohtaisesti. Vaikka tukeen viitataan tullinpalautuksena, järjestelmässä ei kuitenkaan ole kaikkia ominaisuuksia, joiden perusteella sitä voitaisiin pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei myöskään ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) sääntöjen mukainen. Viejille suoritettu käteismaksu ei välttämättä liity raaka-aineiden tuontitullien tosiasiallisiin maksuihin, eikä se ole tullihyvitys raaka-aineiden aiemman tai tulevan tuonnin tuontitullien korvaamiseksi. Käytössä ei myöskään ole järjestelyä tai menettelyä sen tarkistamiseksi, mitä tuotantopanoksia vientituotteiden tuotannossa käytetään ja millaisina määrinä niitä käytetään. Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellaista olisi vaadittava, kun käytössä ei ole tehokasta tarkistusjärjestelmää (perusasetuksen liitteessä II oleva 5 alakohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohta).

(117) Maksu, jonka Intian viranomaiset suorittavat viejien harjoittaman viennin jälkeen, on vientituloksesta riippuvainen, minkä vuoksi tämä järjestelmä on katsottava erityiseksi ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaksi tueksi perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti.

(118) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että DDS-järjestelmä mahdollistaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

e) ***Tuen määrän laskeminen***

(119) Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti komissio laski alkuperäisessä tutkimuksessa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen (tullinpalautuksena saatu määrä) alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä komissio katsoi, että etu koituu vastaanottajalle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Kyseisellä hetkellä Intian viranomaisten on siis maksettava palautussumma, mikä on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetysasiakirjan, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä palautussumma.

(120) Koska tärkeimmät vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimineet yhteistyössä, kuten johdanto-osan 55 kappaleessa mainitaan, komissio ei pystynyt tarkistamaan, maksavatko ne tosiasiallisesti tuontitulleja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käytetyistä raaka-aineista. Jos näin olisi väitetty ja väite olisi vahvistettu, komissio olisi perusasetuksen liitteessä II olevan 5 kohdan mukaisesti tarkistanut maksetut tullit liiallisen palautuksen laskemiseksi, vaikka käytössä ei ollutkaan järjestelyä tai menettelyä sen tarkistamiseksi, mitä tuotantopanoksia vientituotteiden tuotannossa käytettiin ja millaisina määrinä niitä käytettiin.

(121) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että on asianmukaista pitää DDS-järjestelmästä saatua etua järjestelmän mukaisista vientitapahtumista alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana saatujen tullinpalautusten summana.

(122) Komissio suhteutti tuen määrän perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti yrityksen viennin kokonaisliikevaihtoon (nimittäjä) alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(123) Tämän järjestelmän osalta vahvistettu tukiprosentti alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla vaihteli 1,37:n ja 1,66 prosentin välillä.

3.3.3.2 Tukijärjestelmän jatkuminen

(124) Pyynnön esittäjät toimittivat tarkastelupyynnössä ja sen liitteissä näyttöä siitä, että pallografiittirautaputkien tuotannonalalle koitui DDS-järjestelmästä etua myös tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Lisäksi Intian viranomaiset vahvistivat DDS-järjestelmän voimassaolon jatkumisen kyselylomakkeeseen antamassaan vastauksessa. Myös yhteistyössä toiminut tuottaja Tata Metaliks Limited sai tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla etua järjestelmästä pääasiassa kolmansiin maihin suuntautuneen vientinsä osalta.

(125) Sekä Tata Metaliks Limited että Intian viranomaiset esittivät kyselylomakkeeseen antamissaan vastauksissa, että DDS-palautus ei ollut tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea. Intian viranomaiset väittivät lisäksi, että jotta tämä palautus voitaisiin katsoa tueksi, välillisten verojen tai tuontimaksujen palautuksen on oltava määrältään suurempi kuin vientituotteen tuotannossa kulutetuista tuotantopanoksista tosiasiallisesti perittyjen verojen tai maksujen määrä. Intian viranomaisten mielestä tällaisissakin tapauksissa tasoitustulli voitaisiin määrätä vain liiallisen palautuksen osalta. Tämän väitteen tueksi Intian viranomaiset viittasivat paneelin raporttiin ”European Union – Countervailing Measures on Certain Polyethylene Terephthalate from Pakistan” (WT/DS486/R).

(126) Intian viranomaiset esittivät lisäksi huomautuksissaan, että mahdollisuus saada järjestelmän mukaista etua ei ollut riippuvainen vientituloksesta eikä rajoittunut mihinkään tiettyyn toimi- tai tuotannonalaan ja/tai alueeseen. Intian viranomaisten mukaan tullinpalautuksella korvataan maksetut tullit ja valmisteverot, jotka lasketaan vietävien tavaroiden luokan valmistuksessa tavanomaisesti käytettyjen (maahantuotujen ja kotimaisten) asiaankuuluvien tuotantopanosten keskimääräisten määrien perusteella. Eri viejät hankkivat tuotantopanokset eri lähteistä, ja nämä erot otetaan huomioon ja ne tasataan käyttämällä laskennassa keskiarvoja. Tämän perusteella Intian viranomaiset katsoivat, että DDS-palautuksessa on kyse veron/tullin alennuksesta eikä se ole tukea.

(127) Kuten johdanto-osan 115–118 kappaleessa tarkemmin selitetään, komissio katsoi alkuperäisessä tutkimuksessa, että DDS-järjestelmässä ei ollut kaikkia ominaisuuksia, joiden perusteella sitä voitaisiin pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Toisin kuin Intian viranomaiset väittävät, yritysten DDS-järjestelmästä saamilla eduilla ei ole mitään suoraa yhteyttä yrityksen vientituotteiden valmistukseen käytettävien raaka-aineiden tuonnista maksettaviin tulleihin. Vientiä harjoittava yritys saa käteismaksuja, jotka ovat yhteydessä vain sen viennin FOB-arvoon. Yrityksen ei siis tarvitse tuoda mitään raaka-aineita.

(128) Tästä syystä ja sen vuoksi, että järjestelmän mekanismiin ei sisälly yrityskohtaista arviointia siitä, kuinka paljon kulutetuista tuotantopanoksista on maksettu veroja tai maksuja, komissio ei voi katsoa DDS-järjestelmän mukaisen tullinpalautuksen koko määrän olevan pelkästään korvaus tulleista tai maksuista, joita yritykset ovat maksaneet tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa kulutetusta raaka-aineesta. Koska tärkeimmät vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimineet yhteistyössä, komissio ei myöskään pystynyt tarkistamaan tapauskohtaisesti, millainen yhteys DDS-järjestelmästä saadulla edulla ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käytetyistä raaka-aineista mahdollisesti maksettujen tuontitullien välillä on.

(129) Sen vuoksi komissio päätteli, että Intiassa toimivat pallografiittirautaputkien vientiä harjoittavat tuottajat saivat DDS-järjestelmästä edelleen etua myös tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Koska yksikään sellainen vientiä harjoittava tuottaja, jonka unioniin suuntautuvan viennin määrä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla olisi ollut edustava, ei toiminut yhteistyössä, komissiolla ei ollut käytettävissään yrityskohtaisia tietoja, joiden perusteella tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla saadun tuen määrä olisi laskettu. Ottaen huomioon tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa tehdyt päätelmät tuen jatkumisesta komissio ei pitänyt tarpeellisena näiden määrien laskemista. Lisäksi DDS-järjestelmän säännöt ovat pysyneet samoina, vaikka tullinpalautusprosentti tarkasteltavana olevan tuotteen osalta pienenikin hieman alkuperäiseen tutkimusajanjaksoon verrattuna (1,9:stä 1,8 %:iin ja sen jälkeen 1,6 %:iin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla). Vaikka DDS-prosentin pieneneminen (16 %:lla) johti tuen tason suhteelliseen laskuun verrattuna alkuperäisessä tutkimuksessa todettuihin tukitasoihin (1,37:stä 1,66 %:iin), komissio katsoi, että kyseisestä järjestelmästä myönnetty tuki ei edelleenkään ollut vähäistä.

(130) Näin ollen komissio päätteli, että pallografiittirautaputkien tuottajat saivat DDS-järjestelmästä edelleen etua myös tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(131) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että palautusprosenttien ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa kulutetuista materiaaleista maksettujen tullien välillä on riittävä yhteys. Se mainitsi erityisesti, että tullinpalautuksen saamiseksi viejän on toimitettava lähetysasiakirja, josta käy ilmi tuotteeseen sovellettava vaadittu tullinpalautus. Tämän jälkeen Intian tulli suorittaa tarkastuksen ja laatii vasta sitten lähetysasiakirjan, jossa mainitaan palautuksen määrä. Tämän perusteella tullinpalautuksen määrä ei yrityksen mukaan ollut liiallinen.

(132) Kuten jo johdanto-osan 109 kappaleessa yksityiskohtaisesti selitetään, komissio katsoi, että vaadittava tullinpalautuksen määrä perustuu kiinteään palautusprosenttiin. Se huomautti, että tämä määrä ei välttämättä vastannut yrityksen tuotannossa kuluttamistaan tuotantopanoksista maksamien tullien määrää. Kuten todetaan johdanto-osan 128 kappaleessa, vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyöstä kieltäytymisen takia ei myöskään ollut mahdollista tarkistaa, maksavatko ne tosiasiallisesti tuontitulleja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käytetyistä raaka-aineista. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.3.4 *Rautamalmin tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan*

3.3.4.1 Alkuperäisen tutkimuksen päätelmät

(133) Komissio katsoi alkuperäisessä tutkimuksessa, että Intian viranomaiset olivat ottaneet käyttöön toimenpiteitä, joiden myötä ne olivat valtuuttaneet rautamalmia louhivat yritykset tarjoamaan rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Tällainen tavaroiden tarjoaminen muodosti taloudellisen etuuden vastaanottajille, ja sen todettiin olevan erityinen ja näin ollen tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistava etuus ([21]).

(134) Ensinnäkin Intian viranomaiset määräsivät rautamalmille maaliskuussa 2007 vientiveron, jonka määrä oli aluksi 300 INR tonnia kohti (mikä vastaa 12–15:tä prosenttia). Maaliskuussa 2011 vero kohotettiin 20 prosenttiin ja joulukuussa 2011 edelleen 30 prosenttiin. Tällä vientiveron muodossa asetetulla vientirajoituksella pyrittiin suojaamaan ja edistämään kotimaisen jatkojalostusteollisuuden toimintaa tarjoamalla sille edullisia raaka-aineita ja tuotantopanoksia.

(135) Toiseksi rautatieliikenteestä vastaava ministeriö otti toukokuussa 2008 käyttöön kahden eri rahtimaksun politiikan (Dual Freight Policy, jäljempänä 'DFP'), jossa rahtimaksut eriytettiin sen mukaan, kuljetetaanko rautamalmia kotimarkkinoiden kulutukseen vai vientiin. Rautatierahdilla on tunnetusti erittäin merkittävä osuus rautamalmin kokonaiskustannuksista, ja siksi kotimarkkinoiden kulutukseen ja toisaalta vientiin tarkoitetun rautamalmin kuljetusten kustannusten keskimääräinen ero oli kolminkertainen.

(136) Näin ollen näillä kahdella toimenpiteellä pyrittiin vähentämään rautamalmin vientiä ja ne muodostivat kohdennettujen vientirajoitteiden järjestelmän, joka perustettiin varainhoitovuonna 2007/2008 ja jota laajennettiin vuoden 2011 maalis- ja joulukuussa korottamalla rautamalmin vientiveroa.

(137) Määrittääkseen, täyttyikö ensimmäinen edellytys eli olivatko Intian viranomaiset valtuuttaneet tai määränneet rautamalmia louhivat yritykset toimimaan tietyllä tavalla, komissio analysoi, oliko Intian viranomaisten pallografiittirautaputkien tuotannonalalle (erityisesti rautamalmin hintojen vääristämisen muodossa) myöntämä tuki tosiasiassa hallituksen politiikan tavoite (pikemmin kuin yleisen säädösvallan harjoittamisen ”sivuvaikutus”). Komissio totesi useiden asiakirjojen tukevan sen päätelmää, jonka mukaan Intian viranomaisten nimenomaisena tavoitteena oli pallografiittirautaputkien tuotannonalan tukeminen. Lisäksi vuonna 2005 julkaistussa nk. Dang-raportissa nimenomaisesti asetettiin poliittiseksi tavoitteeksi tuottaa etua Intian teräksentuottajille (kotimaisen rautamalmin varma tarjonta maailmanmarkkinahintoja edullisemmilla hinnoilla) sekä mainittiin, että tämä etu on säilytettävä ja sitä on edistettävä. Komissio totesi, että Intian viranomaiset toteuttivat kyseisessä raportissa esitettyjen poliittisten tavoitteiden mukaisesti tiettyjä toimenpiteitä erityisesti Intian pallografiittirautaputkien tuotannonalan tukemiseksi.

(138) Useat viralliset asiakirjat, muun muassa terästeollisuuden 12. viisivuotissuunnitelmaa käsittelevän työryhmän marraskuussa 2011 julkaistu raportti, osoittivat yhteyden pallografiittirautaputkien tuotannonalan tukemista koskevien poliittisten tavoitteiden ja niihin liittyvien, Intian viranomaisten näiden tavoitteiden saavuttamiseksi onnistuneesti toteuttamien toimenpiteiden välillä.

(139) Näin ollen komissio totesi, että tällaisten kohdennettujen vientirajoitteiden (etenkin vientiverojen ja kahden eri rahtimaksun politiikan) käyttöönotolla Intian viranomaiset asettivat intialaiset rautamalmia louhivat yritykset taloudellisesti irrationaaliseen tilanteeseen, jossa niitä kannustetaan myymään tuotteitaan alemmilla hinnoilla kuin mitä ne voisivat saada ilman tätä politiikkaa. Intian viranomaisten toteuttamat toimenpiteet rajoittivat rautamalmia louhivien yritysten toimintavapautta rajaamalla käytännössä niiden liiketoimintapäätöksiä siltä osin, missä ne voivat myydä tuotteitaan ja millä hinnoilla, ja määräsivät ne siten tarjoamaan rautamalmia kotimarkkinoilla riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan.

([21]) Alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 131–278 kappale.

(140) Komissio myös totesi Intian viranomaisten ennakoineen, että rautamalmia louhivat yritykset eivät merkittävästi supistaisi kotimaista tuotantoa (voimassa olleiden vientiä rajoittavien toimenpiteiden seurauksena) vaan pitäisivät kotimaisen rautamalmin tarjonnan vakaana. Komissio totesi, että oli helppoa ennustaa, että rautamalmia louhivat yritykset eivät tekisi tyhjiksi merkittäviä alkuvaiheen investointeja ja korkeita kiinteitä kustannuksia alentamalla tuotantoa vain välttääkseen ylitarjonnan ja siitä seuraavan kotimaan hintojen alenemisen Intian viranomaisten toimenpiteiden mukaisesti. Toisin sanoen Intian viranomaiset tiesivät kohdennettuja vientirajoituksia soveltaessaan, miten rautamalmin tuottajat vastaisivat toimenpiteisiin ja mitä seurauksia niistä olisi. Liiketoimintansa ja kustannusrakenteidensa vuoksi nämä tuottajat olisivat saattaneet alentaa kotimaista tuotantoaan hieman vastatakseen vientirajoituksiin, mutta ne eivät olisi lopettaneet sitä täysin tai laskeneet sitä erittäin alhaiselle tasolle, ja tämä suunniteltu vaikutus käy myös ilmi tiedoista. Vuosina 2012–2013 vientimyynti laski yli 60 prosenttia verrattuna vuosiin 2011–2012 ja jatkoi merkittävää laskua niin, että pudotusta oli 84 prosenttia vuosina 2014–2015 verrattuna vuosiin 2011–2012. Samaan aikaan tuotanto väheni vain 24 prosenttia vuosien 2011–2012 ja 2014–2015 välillä. Komissio totesi, että tässä mielessä valtio valtuutti tai määräsi tuotantopanosten tuottajat tarjoamaan tavaroita kotimaisille rautamalmin käyttäjille eli teräksen valmistajille, mukaan luettuna pallografiittirautaputkien valmistajat, riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Rautamalmia louhivien yritysten vastuulle annettiin luoda keinotekoiset, lokeroituneet ja matalahintaiset kotimarkkinat Intiaan, ja ne toimivat tässä mielessä Intian viranomaisten sijaisena näiden toteuttaessa politiikkaansa, jonka tarkoituksena oli rautamalmin tarjoaminen pallografiittirautaputkien tuotannonalalle riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan.

(141) Komissio sai myös näyttöä siitä, että Intian viranomaiset itse totesivat kohdennettuja vientirajoituksia koskevan politiikkansa onnistuneen, mikä osoittaa, että tämä lopputulos oli ennalta suunniteltu eikä se ollut pelkästään sääntelytoimenpiteiden sivuvaikutus.

(142) Päätelmänä voidaan todeta, että komissio totesi Intian viranomaisten valtuuttaneen kaivosyritykset toteuttamaan politiikkaansa, jolla luodaan lokeroituneet kotimarkkinat ja tarjotaan rautamalmia kotimaiselle rauta- ja terästeollisuudelle riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Vientiverossa ja DFP:ssä ei suinkaan ollut kyse pelkästä tulojen lisäämiseksi toteutetusta toimenpiteestä, vaan ne olivat selkeästi toimia, jotka Intian viranomaiset toteuttivat kannustaakseen rautamalmia louhivia yrityksiä toteuttamaan vahvistetun poliittisen tavoitteen tukea rauta- ja terästeollisuutta ja erityisesti pallografiittirautaputkien tuotannonalaa.

(143) Seuraavaksi komissio arvioi toisen edellytyksen täyttymistä eli sitä, ovatko Intiassa toimivat rautamalmia louhivat yritykset tasoitustulleja koskevan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettuja, Intian viranomaisten valtuuttamia yksityisiä tahoja. Komissio totesi tältä osin, että asianomaiset kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ostivat valtaosan rautamalmista yksityisiltä yrityksiltä, lukuun ottamatta pientä määrää, joka ostettiin National Mineral Development Corporation -nimiseltä yritykseltä, jäljempänä 'NMDC', joka on Intian valtion omistama yritys. Huolimatta siitä, että NMDC on julkisessa omistuksessa (ja sitä voitaisiin luonnehtia julkiseksi tahoksi), komissio luokitteli kaikki nämä toimittajat yksityisiksi tahoiksi, jotka Intian viranomaiset ovat valtuuttaneet tai määränneet tasoitustulleja koskevan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetulla tavalla tarjoamaan rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan.

(144) Seuraavaksi komissio tarkasti kolmannen edellytyksen täyttymisen eli sen, toteuttivatko rautamalmia louhivat yritykset tosiasiallisesti edellä esitettyä valtion politiikkaa ja tarjosivatko ne rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Tältä osin komissio totesi, että kohdennetuilla vientirajoituksilla saavutettiin Intian viranomaisten tavoite eli viennin torjuminen ja rautamalmin pitäminen kotimaisen jatkojalostusteollisuuden saatavilla alhaisemmilla hinnoilla. Vaikka rautamalmin tuotanto väheni joidenkin ympäristösyistä suljettujen kaivosten tuotannon loppumisen myötä, Intian markkinoilla oli silti jatkuva ja selittämätön ylikapasiteetti, kun verrataan kotimaista kulutusta ja vientiä, josta on vähennetty tuonti. Tämä johti rautamalmin liialliseen tarjontaan kotimarkkinoilla, minkä Intian viranomaiset totesivat ja mitä ne tavoittelivatkin, koska kaivosyritykset eivät luonnollisesti pystyneet mukauttamaan tuotantoaan niin nopeasti vientirajoitusten edellyttämällä tavalla.

(145) Komissio myös arvioi Intian viranomaisten vientirajoituksista johtuvan rautamalmin ylitarjonnan vaikutuksen rautamalmin kotimarkkinahintaan Intiassa. Komissio laski Intian kotimarkkinahinnan käyttäen perustana rautamalmin tuontihintaa Kiinassa (joka oli rautamalmin suurin tuojamaa) sekä Australian oikaistua FOB-hintaa (kansainvälisen rahdin kustannusten poistamiseksi), jotka vastasivat parhaiten vääristymätöntä Intian kotimarkkinahintaa, ja tämän perusteella se totesi, että Intian viranomaisten rautamalmia koskevat toimet (jotka johtivat rautamalmin viennin jyrkkään vähenemiseen ja ylitarjontaan Intiassa) vaikuttivat myös rautamalmin kotimarkkinahintoihin. Ensinnäkin rautamalmin kotimarkkinahinnat Intiassa olivat vuodesta 2008 lähtien jatkuvasti kansainvälisiä hintoja alhaisemmat, ja toiseksi kansainväliset hinnat kohosivat merkittävästi vuodesta 2008 vuoteen 2011 – jotka vastasivat vientirajoitusten käyttöönoton (2007/2008) ja laajentamisen (2011) ajankohtia – mutta Intian kotimarkkinahintojen suuntaus pysyi melko vakaana, ikään kuin ne olisivat olleet erillään muun maailman tilanteesta eikä tämä tilanne olisi vaikuttanut niihin. Näin ollen komissio katsoo, että Intian viranomaisten

kohdennetuilla vientirajoituksilla saavutettiin tavoite rautamalmin asettamisesta kotimaisten tuotannonalojen saataville alemmilla hinnoilla pitämällä rautamalmin kotimarkkinahinnat Intiassa vakaina, vaikka ne kohosivat merkittävästi maailmanmarkkinoilla. Komission vetämän johtopäätöksen mukaan siihen, että Intian hinnat eivät seuranneet kansainvälisten hintojen suuntausta, ei ollut mitään muuta syytä kuin Intian viranomaisten käyttöön ottama kohdennettujen vientirajoitusten järjestelmä. Intian rautamalmin tuottajat olisivat hyötyneet kannattavammasta myynnistä korkeammilla kansainvälisillä hinnoilla ilman kohdennettuja vientirajoituksia. Sen sijaan niitä kannustettiin jatkamaan tuotantoa ja tarjoamaan rautamalmia paikallisesti alemmilla hinnoilla Intian viranomaisten poliittisten tavoitteiden toteuttamiseksi.

(146) Lopuksi komissio tutki kahden muun edellytyksen täyttymistä eli sitä, kuuluisiko rautamalmin toimittaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan tavanomaisesti Intian viranomaisten tehtäväksi ja erosiko tämä käytäntö todellisuudessa Intian viranomaisten tavallisesti noudattamista käytännöistä. Komissio totesi, että Intian maaperällä sijaitsevan rautamalmin tarjoaminen Intian terästeollisuudelle on tavanomaisesti Intian viranomaisille kuuluva tehtävä, koska viranomaiset ovat asetuksillaan määränneet, miten Intiassa sijaitsevia raaka-aineita toimitetaan, käyttäen siten suvereenia oikeuttaan oman maansa luonnonvaroihin. Perusteen ”ei todellisuudessa eroa” osalta komissio huomautti, että peruste edellyttää myönteistä havaintoa siitä, että valtuutettujen yksityisten elinten harjoittama tavaroiden tarjoaminen ei todellisuudessa eroa mahdollisesta tilanteesta, jossa viranomaiset olisivat tarjonneet nämä tavarat itse. Tältä osin komissio totesi, että käytännössä ei ollut mitään eroa sen välillä, puututaanko markkinoiden toimintaan suoraan tarjoamalla rautamalmia jatkuvasti muuttuvilla valtion hinnoilla vai valtuutetaanko rautamalmia louhivat yritykset tarjoamaan rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan.

(147) Yhteenvetona komissio päätteli, että kohdennetuilla vientirajoituksilla Intian viranomaiset kannustivat kotimaisia rautamalmia louhivia yrityksiä myymään rautamalmia paikallisesti ja valtuuttivat tai määräsivät ne tarjoamaan tätä raaka-ainetta Intiassa riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Kyseisillä toimenpiteillä saavutettiin haluttu vaikutus eli vääristettiin rautamalmin kotimarkkinoita Intiassa ja painettiin hinnat keinotekoisen matalalle jatkojalostusteollisuuden eduksi. Rautamalmin tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan on yleensä viranomaisten hoitama tehtävä, eikä viranomaisten käytäntö käytännössä eroa viranomaisten tavallisesti noudattamista käytännöistä. Näin ollen komissio päätteli, että Intian viranomaiset tarjosivat välillistä taloudellista tukea tasoitustulleja koskevan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv ja iii alakohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on tulkittuna ja sovellettuna tukisopimuksen 1.1(a)(iv) ja (iii) artiklan mukaisten asiaa koskevien WTO:n sääntöjen mukaisesti.

3.3.4.2 Tukijärjestelmän jatkuminen

(148) Sekä Tata Metaliks Limited että Intian viranomaiset totesivat huomautuksissaan, että toinen komission alkuperäisessä tutkimuksessa yksilöimistä kahdesta kohdennetusta vientirajoituksesta, DFP, lakkautettiin 10 päivänä toukokuuta 2016. Ne totesivat, että kyseisen päivämäärän jälkeen sekä kotimarkkinoiden kulutukseen että vientiin tarkoitetun rautamalmin kuljetuksiin on sovellettu samoja ehtoja ja niiden kustannukset ovat olleet samat.

(149) Komissio arvioi kaiken toimenpiteen jatkamista koskevaan tarkastelupyyntöön ja sen liitteisiin sisältyneen näytön sekä tutkimuksessa esiin tulleen näytön. Tutkimuksessa kävi ilmi, että vaikka DFP lakkautettiin toukokuussa 2016, rautamalmia louhiville yrityksille annetun valtuutuksen kautta Intian viranomaiset jatkoivat rautamalmin tarjoamista tarkasteltavana olevan tuotteen intialaisille tuottajille riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(150) Ensinnäkin korkean laatuluokan rautamalmille asetettu 30 prosentin vientivero oli edelleen voimassa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Intian viranomaiset vahvistivat, että vientiveroja muutettiin viimeksi 1 päivänä maaliskuuta 2016 päivätyllä ilmoituksella nro 15/2016 – Customs siten, että alhaisen laatuluokan rautamalmit (joiden rautapitoisuus on alle 58 %) vapautettiin vientitullista (pallografiittirautaputkia valmistavat yritykset eivät käytä alhaisen laatuluokan rautamalmia).

(151) Toiseksi komissio totesi, että Intian viranomaiset hyväksyivät 15 päivänä tammikuuta 2021 uuden rautamalmin kuljetusta koskevan toimenpiteen ([22]). Tällä toimenpiteellä (Iron Ore Policy, 2021 -asiakirja) luodaan rautamalmin lastausta ja purkamista koskeva, asiakasluokkaan perustuva etuoikeus, jonka mukaan rautamalmin kuljetus kotimaiseen käyttöön on etusijalla rautamalmin kuljetukseen vientiin nähden. Kuten uuden toimenpiteen yhteydessä nimenomaisesti todetaan, sen tarkoituksena on edistää kotimaista teräksen valmistusta. Näin ollen tämä uusi toimenpide on aiemman DFP:n tapaan selvästi Intian viranomaisten kotimaisen terästeollisuuden eduksi toteuttama lisätoimi, joka osoittaa niiden tietoisen pyrkimyksen alentaa rautamalmin hintaa kotimaisen terästeollisuuden eduksi.

([22]) Intian rautateiden (Indian Railways) verkkosivusto (https://indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_tran/downloads/2021/Policy-Iron-Ore-Traffic-220121.pdf).

(152) Komission mielestä tämän uuden Iron Ore Policy 2021 -asiakirjan lisäksi myös useat muut poliittiset asiakirjat osoittivat, että Intian viranomaiset jatkoivat alkuperäisen tutkimuksen jälkeen ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla pyrkimyksiä tarjota kotimaiselle tuotannonalalle halvempaa raaka-ainetta.

(153) Kotimaisen terästeollisuuden tukemista koskeva poliittinen tavoite vahvistetaan esimerkiksi kansallista teräspolitiikkaa koskevassa vuoden 2017 National Steel Policy -asiakirjassa ([23]), jota sovelletaan edelleen. Tässä asiakirjassa korostetaan sen merkitystä, että kotimaassa on saatavilla rautamalmia kilpailukykyiseen hintaan, toteamalla muun muassa seuraavaa:

Terästeollisuuden kasvun kannalta on välttämätöntä, että raaka-aineita on saatavilla kilpailukykyiseen hintaan ([24]).

Intian teräksentuotannon kilpailuetu perustuu pitkälti teräksentuotannon kahden kriittisen tuotantopanoksen eli korkean laatuluokan rautamalmin ja pienirakeisen koksin kotimaiseen saatavuuteen ([25]).

Tavoite: – – Rautamalmin, koksihiilen ja maakaasun kustannustehokas tuotanto ja kotimainen saatavuus ([26]).

Raaka-aineiden saatavuus varmistetaan helpottamalla pienirakeisen koksin huutokauppaamista yksinomaan teräs-/rautasienialalle ja parantamalla rautamalmin saatavuutta kotimarkkinoilla ([27]).

(154) Vuosien 2015–2020 ulkomaankauppapolitiikkaa (2015–2020 Foreign Trade Policy) koskeva tiedonanto vahvistaa, että Intian pyrkimyksenä on varmistaa halvan rautamalmin kotimainen saatavuus tuotantoketjun loppupäässä, jotta se voi viedä halpoja tuotantoketjun alkupään tuotteita. Tiedonannossa todetaan seuraavaa:

> *Rautamalmin louhintakiellon viimeaikainen kumoaminen joissakin osavaltioissa vapauttaa rautamalmin louhinnan. Samaan aikaan Intia on käynnistämässä valmistusteollisuutta koskevaa ohjelmaa, jota varten rautamalmia tarvittaisiin kotimaassa* ([28]).

(155) Myös kansallista mineraalipolitiikkaa koskevassa 2019 National Mineral Policy -asiakirjassa tuodaan esiin halpojen mineraalien merkitys jatkojalostusteollisuudelle. Siinä todetaan, että mineraalien riittävyyden, toimitusvarmuuden, kohtuuhintaisuuden ja kestävän saatavuuden turvaaminen on yhä tärkeämpi tekijä eri alojen jatkojalostusteollisuuden ja koko talouden toiminnan kannalta ([29]).

(156) Komission käytettävissä olevat tiedot ja asiakirja-aineistoon lisätyt uudet seikat osoittivat näin ollen, että alkuperäisen tutkimuksen päätelmät pitävät edelleen paikkansa ja että toteuttamalla useita toimenpiteitä, joihin kuului muun muassa vientirajoitusjärjestelmä, Intian viranomaiset valtuuttivat edelleen myös tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla rautamalmia louhivat yritykset tarjoamaan rautamalmia riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Näin ollen komissio päätteli, että Intian viranomaiset tarjosivat edelleen myös tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla välillistä taloudellista tukea perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv ja iii alakohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on tulkittuna ja sovellettuna tukisopimuksen 1.1(a)(iv) ja (iii) artiklan mukaisten asiaa koskevien WTO:n sääntöjen mukaisesti.

(157) Yhteistyössä toimimisen alhaisen asteen vuoksi ei ollut mahdollista laskea tämän järjestelmän mukaisen tuen tarkkaa tasoa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, joten perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti komissio tukeutui käytettävissä oleviin tietoihin, erityisesti tarkastelupyyntöön, joka sisälsi näyttöä siitä, että rautamalmin hinnat Intiassa pysyivät tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla kansainvälisiä hintoja alhaisempina.

(158) Tämän perusteella komissio päätteli, että tästä järjestelmästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla myönnetyn tuen määrä ei ollut vähäinen eikä ainakaan pienempi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa todettu määrä.

(159) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että WTO:n oikeuskäytännön mukaan vientiverot eivät oikeuta tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon. Lisäksi se katsoi, että vuoden 2020 uuden Iron Ore Policy -politiikan tavoitteena oli ainoastaan helpottaa rautamalmin nopeaa ja tehokasta kuljetusta koko maan sisällä ja että tästä politiikasta ei koitunut taloudellista etua. Sen vuoksi se katsoi, että komission tätä järjestelmää koskevat päätelmät olivat virheellisiä.

([23]) Ks. tarkastelupyynnön liitteessä 9 oleva National Steel Policy 2017.
([24]) Ks. tarkastelupyynnön liitteessä 9 oleva National Steel Policy 2017, s. 24.
([25]) Ks. tarkastelupyynnön liitteessä 9 oleva National Steel Policy 2017, s. 20.
([26]) Ks. tarkastelupyynnön liitteessä 9 oleva National Steel Policy 2017, s. 22.
([27]) Ks. tarkastelupyynnön liitteessä 9 oleva National Steel Policy 2017, s. 29.
([28]) Ks. tarkastelupyynnön liitteessä 9 oleva Foreign Trade Policy 2015–2020, s. 43–44.
([29]) Ks. tarkastelupyynnön liitteessä 9 oleva 2019 National Mineral Policy, s. 9.

(160) Komissio toisti, että kuten johdanto-osan 151 kappaleessa todetaan, uuden rautamalmia koskevan politiikan tavoitteena oli edistää kotimaista teräksen valmistusta. Sen mielestä tämä uusi politiikka oli selvästi Intian viranomaisten kotimaisen terästeollisuuden eduksi toteuttama lisätoimenpide. Vaikka toimenpiteeseen ei sisältynyt suoraa taloudellista tukea, se, että rautamalmin kuljetus kotimarkkinoiden käyttöön on etusijalla vientiin tarkoitetun rautamalmin kuljetukseen nähden, osoittaa selvästi, että tietoisena tavoitteena oli tuottaa etua Intian pallografiittirautaputkien tuotannonalalle.

(161) Edellä johdanto-osan 148–158 kappaleessa esitettyjen päätelmien perusteella komissio katsoi, että vaikka DFP lakkautettiin toukokuussa 2016, vientiverot yhdessä uuden rautamalmia koskevan politiikan kanssa muodostivat kohdennettujen vientirajoitusten järjestelmän, jonka kautta Intian viranomaiset jatkoivat välillisen taloudellisen tuen antamista perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv ja iii alakohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on tulkittuna ja sovellettuna tukisopimuksen 1.1(a)(iv) ja (iii) artiklan mukaisten asiaa koskevien WTO:n sääntöjen mukaisesti.

3.4 **Tuen jatkumista koskevat päätelmät**

(162) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että Intian pallografiittirautaputkien tuottajat saivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla edelleen tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea. Siitä huolimatta, että MEIS- ja DDS-prosentit pienenivät, tutkimuksen mukaan ei ollut viitteitä siitä, että tuen taso olisi merkittävästi laskenut alkuperäiseen tutkimukseen verrattuna. Tarkastelupyynnössä esitetty ja yhteistyössä toimineen intialaisen tuottajan toimittama näyttö pikemminkin vahvisti, että näistä tuista koituvat edut olivat edelleen merkittäviä tai ainakin huomattavasti vähäistä määrää (*de minimis*) suurempia.

(163) Näin ollen komissio päätteli, että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat jatkoivat tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä unioniin tuetuin hinnoin myös tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

3.5 **Tuen jatkumisen todennäköisyys, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta**

(164) Todettuaan, että tuki jatkui tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, komissio tutki perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti tuen jatkumisen todennäköisyyttä, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

(165) Kuten johdanto-osan 162 kappaleessa esitetään, intialaisten tarkasteltavana olevan tuotteen viejien todettiin saaneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana edelleen etua Intian viranomaisten antamista tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavista tuista.

(166) Tukijärjestelmistä annetaan toistuvasti etuja, eikä ole merkkejä siitä, että nämä etuudet poistettaisiin käytöstä lähitulevaisuudessa, vaikka itse järjestelmiin tehtäisiinkin pieniä muutoksia. Kukin viejä on lisäksi tukikelpoinen useassa eri tukijärjestelmässä.

(167) Lisäksi tarkasteltiin, vietäisiinkö unioniin merkittäviä määriä, jos toimenpiteet kumottaisiin. Komissio analysoi erityisesti seuraavia seikkoja: tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti Intiassa, Intiasta kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hinnat sekä unionin markkinoiden houkuttelevuus markkinoiden koon ja hintojen puolesta.

3.5.1 *Tuotantokapasiteetti, käyttämätön kapasiteetti Intiassa sekä Intiasta kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hinnat*

(168) Intialaisten tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajien arvioitu kokonaistuotanto oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla noin 2 miljoonaa tonnia vuodessa. Arvioitu tuotantokapasiteetti oli noin 2,5 miljoonaa tonnia. Näin ollen käyttämätöntä kapasiteettia oli noin 500 000 tonnia vuodessa, mikä on enemmän kuin tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus unionin markkinoilla tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ([388 000–454 000] tonnia).

(169) Pyynnön esittäjien toimittaman näytön perusteella useat intialaiset tuottajat, mukaan lukien yhteistyössä toiminut tuottaja Tata Metaliks Limited ([30]), suunnittelevat investoivansa kapasiteetin lisäämiseen, minkä myös Tata Metaliks Limitedin toimittamat tiedot vahvistavat ([31]). Arvion mukaan kapasiteettia lisätään lähivuosina yhteensä noin 1,5 miljoonalla tonnilla.

(170) Kapasiteetin odotettu lisäys vastaa Intian markkinoiden kysynnän arvioitua kasvua. Suurimmat tiedossa olevat tuottajat aikovat kuitenkin keskittyä myös vientimarkkinoihin ([32]). Esimerkiksi ESL Steel Limited (osa Vedanta-konsernia) mainitsi erikseen eräässä toteutettavuustutkimuksessa, että sen uusi laitos sijaitsee lähellä satamaa, mikä parantaa sen vientimahdollisuuksia. Raportissa mainitaan erityisesti Itä-Eurooppaan kohdistuva suuri vientipotentiaali ([33]). Yhteistyössä toiminut yritys Tata Metaliks Limited mainitsi kyselylomakevastauksensa etänä toteutetussa ristiintarkastuksessa myös suunnitelmansa laajentaa tulevaisuudessa toimintaansa unionin markkinoille.

(171) Lisäksi yhden suurimpiin kuuluvan toimijan Srikalahasthi Pipes Limitedin mukaan keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä (7–10 vuoden sisällä) Intian markkinoilla tarjonta ylittää kysynnän, kun jätevesi- ja vesihankkeet on saatettu päätökseen. Tämä tulee entisestään kannustamaan intialaisia tuottajia keskittymään yhä enemmän vientimarkkinoihin.

(172) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että intialaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla on merkittävästi käyttämätöntä kapasiteettia, jota ne voisivat käyttää tuottaakseen tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin vietäväksi, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, ja että tämän käyttämättömän kapasiteetin odotetaan lisääntyvän.

(173) Komissio myös tarkasteli Intiasta kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintoja Global Trade Atlas -tietokannan, jäljempänä 'GTA', vientitilastojen perusteella CN-koodin 7303 00 30 tasolla. Näiden tilastojen perusteella komissio totesi, että unionin markkinat ovat kooltaan ja hinnoiltaan edelleen houkuttelevat, sillä ne ovat selkeästi pallografiittirautaputkien intialaisten tuottajien tärkeimmät vientimarkkinat, joiden osuus näiden tuottajien kokonaisviennistä on 40 prosenttia. Lisäksi unioniin suuntautuvan viennin volyymi on 25-kertainen verrattuna Intian toiseksi suurimpiin vientimarkkinoihin eli Qatariin. Qatarin osuus Intian kokonaisviennistä on vain 2 prosenttia. Lisäksi intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuontihinnat unionin markkinoilla olivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla hieman korkeammat kuin muiden maiden markkinoilla. Tämä tarkoittaa, että jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, vientiä harjoittavilla tuottajilla olisi kannustin entisestään lisätä vientiään unioniin.

3.5.2 *Unionin markkinoiden houkuttelevuus ja hinnat unionin markkinoilla*

(174) Unionin pallografiittirautaputkien markkinat ovat merkittävät, [388 000–454 000] tonnia (ks. johdanto-osan 168 kappale). Pyynnön esittäjät myös odottavat markkinoiden kasvavan entisestään seuraavien viiden vuoden aikana ([34]).

(175) Tuotteen keskimääräinen hinta tonnilta unionin markkinoilla oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla [1 020–1 200] euroa. Intian kotimarkkinoilla noudettuna-hinta samalla ajanjaksolla oli 595 euroa tonnilta. Unionin markkinoilla myytyjen tuotteiden hinnat olivat siis noin kaksinkertaiset Intiasta tulevan tuonnin hintoihin verrattuna.

(176) Näin ollen unionin markkinat olivat kokonsa ja hintojen puolesta edelleen houkuttelevat intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille. Tätä tukee myös se, että intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuus pysyi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla merkittävänä (ks. taulukko 2), sekä se, että 40 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen Intian kokonaisviennistä suuntautui unionin markkinoille, kuten edellä johdanto-osan 173 kappaleessa selitetään.

([30]) Tarkasteltavana olevan tuotteen suurimmat intialaiset tuottajat, kuten Vedanta, ovat julkistaneet aikovansa investoida kapasiteetin lisäämiseen.

([31]) Asiaa koskeva yleiskirje on julkaistu Intian rautateiden (Indian Railways) verkkosivustolla (https://indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2016/RC_16_16.pdf). https://www.tatametaliks.com/tata-metalik-ir-20-21/focus-on-downstream.html#:~:text=Tata%20Metaliks%20had%20foreseen%20the,in%20H1%20FY%202022%2D23

([32]) Tarkastelupyynnön liite 17.

([33]) Tarkastelupyynnön liite 17.

([34]) Tarkastelupyynnön kohta 5.1.6.

3.6 **Loppupäätelmät tuen jatkumisen todennäköisyydestä**

(177) Tutkimuksessa kävi ilmi, että tuetuin hinnoin tapahtuva tuonti Intiasta unionin markkinoille jatkui tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(178) Komissiolla oli myös näyttöä siitä, että tuki todennäköisesti jatkuisi, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Intian käyttämätön kapasiteetti oli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana merkittävä unionin kulutukseen nähden. Lisäksi unionin markkinoiden houkuttelevuus kokonsa ja hintojensa puolesta lisää todennäköisyyttä sille, että Intiasta peräisin oleva vienti ja Intian käyttämätön kapasiteetti suunnattaisiin unionin markkinoille, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Näin ollen komissio päätteli, että on erittäin todennäköistä, että tasoitustoimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi tarkasteltavana olevan tuotteen tuetuin hinnoin tapahtuvan tuonnin uudelleensuuntaamiseen unionin markkinoille. Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että tasoitustoimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti johtaisi tuen jatkumiseen.

4. **VAHINKO**

4.1 **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(179) Tarkasteltavana olevaa tuotetta tuottaa unionissa viisi yritystä. Kolme näistä yrityksistä kuuluu samaan konserniin. Tarkastelupyyntöön sisältyneiden käytettävissä olevien tietojen perusteella unionissa ei ole muita tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajia. Kyseiset viisi yritystä muodostavat siten perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin tuotannonalan.

(180) Koska vahingon arviointiin liittyvät tiedot ovat peräisin pääasiassa samalta tuottajien ryhmältä, kuten johdanto-osan 15 kappaleessa mainitaan, vahinkoanalyysia koskevat luvut esitetään luottamuksellisuuden säilyttämiseksi vaihteluväleinä tai indeksoituina.

(181) Unionin kokonaistuotannoksi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vahvistettiin [372 000–436 000] tonnia. Komissio vahvisti luvun kaikkien unionin tuotannonalaa koskevien saatavilla olevien tietojen, kuten pyynnön esittäjien toimittamien makrotietojen ja otokseen valituilta unionin tuottajilta tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen, perusteella.

4.2 **Unionin kulutus**

(182) Komissio määritti unionin kulutuksen seuraavien perusteella: unionin koko tuotannonalan myyntimäärä unionissa, kytköskäyttöön tarkoitettu tuotanto, joka määritettiin otokseen valituilta unionin tuottajilta kerättyjen tietojen perusteella ja muiden unionin tuottajien osalta pyynnön esittäjien toimittamien arvioiden perusteella, sekä kaikista maista unioniin tulevan tuonnin kokonaismäärä Eurostatin ilmoittamien tietojen perusteella (Comext-tietokanta).

(183) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 1

Unionin kulutus (1 000 tonnia)

	2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Unionin kulutus yhteensä	[376–440]	[389–455]	[420–492]	[388–454]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*103*	*111*	*103*
Kytkösmarkkinat	[15–17]	[13–16]	[10–12]	[2–3]
Indeksi	*100*	*91*	*68*	*18*
Vapaat markkinat	[361–423]	[375–439]	[410–479]	[385–450]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*103*	*113*	*106*

Lähde: Eurostatin Comext-tietokanta.

(184) Unionin kulutus vaihteli tarkastelujakson aikana. Kaiken kaikkiaan se lisääntyi hieman, 3 prosenttia vuonna 2018 ja 8 prosenttia vuonna 2019, ja vuonna 2020 se väheni 8 prosenttia. Tämän seurauksena kulutus lisääntyi tarkastelujaksolla 3 prosenttia.

(185) Pallografiittirautaputkien käyttö on luonnostaan yhteydessä vedenkäsittely- ja vesihuoltoinfrastruktuuriin tehtäviin investointeihin, ja vedenkäsittelystä vastaavat yritykset, olivatpa ne julkisia tai yksityisiä, muodostavat suurimman osuuden pallografiittirautaputkien kysynnästä unionissa. Pallografiittirautaputkia käytetään pääasiassa suurissa infrastruktuurihankkeissa. Covid-19-pandemia ei myöskään näyttänyt vaikuttaneen merkittävästi unionin kulutuksen kehitykseen, koska vedenjakeluverkon parantaminen kuuluu aina viranomaisten ensisijaisiin tehtäviin. Siksi unionin kulutuksen kehitys heijastaa infrastruktuuri-investointien kehitystä.

(186) Unionin tuotannonalan ilmoittamien tietojen mukaan tarkasteltavana olevan tuotteen kytköskäytön osuus unionin kokonaiskulutuksesta oli alle 5 prosenttia vuonna 2017 ja se pieneni tarkastelujaksolla siten, että tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla se oli enää alle 1 prosentin. Sen vuoksi komissio katsoi, ettei kytköskäytöllä ollut merkittävää vaikutusta vahinkoanalyysiin.

4.3 **Tuonti Intiasta**

4.3.1 *Intiasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(187) Komissio määritti tuonnin määrän Eurostatin (Comext-tietokannan) tietojen perusteella. Tuonnin markkinaosuus määritettiin johdanto-osan 182 kappaleessa kuvatun unionin kulutuksen perusteella.

(188) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti Intiasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Tuonnin määrä (1 000 tonnia) ja markkinaosuus

	2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Intiasta tulevan tuonnin määrä	[45–52]	[38–45]	[64–75]	[44–52]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*86*	*143*	*98*
Markkinaosuus (%)	[11–15]	[9–13]	[14–18]	[10–14]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*83*	*128*	*95*

Lähde: Eurostatin Comext-tietokanta.

(189) Intiasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus vaihtelivat tarkastelujaksolla merkittävästi: vuonna 2018 tuonnin määrä supistui 14 prosenttia, vuonna 2019 se kasvoi 68 prosenttia, ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla se jälleen supistui 31 prosenttia.

4.3.2 *Intiasta tulevan tuonnin hinnat*

(190) Komissio määritti tuonnin painotetut keskimääräiset hinnat Eurostatin Comext-tietokannan tilastojen perusteella.

(191) Intiasta unioniin tulevan tuonnin painotettu keskimääräinen hinta kehittyi seuraavasti:

Taulukko 3

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Intia	553	562	586	585
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*101*	*105*	*105*

Lähde: Eurostatin Comext-tietokanta.

(192) Vuosina 2017–2018 tuontihinnat pysyivät melko vakaina. Vuodesta 2019 alkaen ne nousivat 5 prosenttia ja pysyivät tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vakaina.

4.3.3 *Hintojen alittavuus*

(193) Kuten johdanto-osan 55 kappaleessa todetaan, vain yksi intialainen tuottaja toimi tutkimuksessa yhteistyössä. Kyseinen tuottaja ilmoitti, että sen vienti unioniin oli hyvin vähäistä: sen osuus tarkasteltavana olevan tuotteen Intiasta unioniin tulevan tuonnin kokonaismäärästä oli alle yksi prosentti. Sen vuoksi komissio katsoi, että tämä vientimäärä ei ollut tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuvaa vientiä edustava, ja päätti määrittää hinnan alittavuuden käytettävissä olevien tietojen perusteella.

(194) Komissio vertasi Intiasta tulevan tuonnin painotettuja keskimääräisiä CIF-hintoja, jotka oikaistiin tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi, unionin tuotannonalan painotettuun keskihintaan. Intian tuontihinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla noin [30–45] prosentilla.

4.3.4 *Muista kolmansista maista kuin Intiasta tuleva tuonti*

(195) Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla muista kolmansista maista kuin Intiasta tulevan tuonnin määrä oli [8 700–20 200] tonnia ja markkinaosuus [2–4] prosenttia unionin kulutuksesta. Tarkastelujaksolla kolmansista maista tulevan tuonnin painotettu keskimääräinen hinta oli vuosina 2017–2018 verrattavissa otokseen valittujen unionin tuottajien hintoihin ja vuosina 2019–2020 noin 25 prosenttia alhaisempi kuin unionin tuottajien hinnat (ks. taulukko 8). Kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kasvoi hieman (2 prosenttia), mutta pallografiittirautaputkien tuonnin alkuperä vaihteli tarkastelujaksolla. Esimerkiksi vuonna 2017 suurin osa kolmansista maista peräisin olevasta tuonnista tuli Kiinasta, Venäjältä ja Sveitsistä, kun taas tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla suurimmat tuojat olivat Turkki ja Arabiemiirikunnat.

(196) Muista kolmansista maista tulevan pallografiittirautaputkien unioniin suuntautuvan tuonnin yhteenlaskettu määrä, markkinaosuus ja hinta kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 4

Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus

Maa		2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kiina	Määrä (tonnia)	[2 900–3 400]	[1 400–1 700]	[3 900–4 600]	[200–400]
	Indeksi	*100*	*50*	*133*	*10*
	Markkinaosuus (%)	[0–1]	[0–1]	[0–2]	[0–1]

	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*48*	*119*	*9*
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	701	933	738	833
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*133*	*105*	*118*
Venäjä	Määrä (tonnia)	[2 000–2 500]	[1 400–1 600]	[2 900–3 600]	[1 200–1 600]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*67*	*147*	*63*
	Markkinaosuus (%)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[0–1]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*65*	*132*	*61*
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	568	697	735	698
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*122*	*129*	*122*
Sveitsi	Määrä (tonnia)	[3 400–4 400]	[1 800–2 200]	[1 600–2 000]	[800–1 000]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*52*	*47*	*23*
	Markkinaosuus (%)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[0–1]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*51*	*42*	*23*
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	1 604	1 656	1 714	1 817
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*103*	*106*	*113*
Turkki	Määrä (tonnia)	[10–20]	[10–20]	[3 100–3 650]	[4 200–5 000]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*115*	*25 750*	*35 070*
	Markkinaosuus (%)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[1–2]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*111*	*23 065*	*34 035*
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	1 136	1 750	838	1 007
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*153*	*73*	*88*
Arabiemiir-ikunnat	Määrä (tonnia)	[460–590]	[3 700–4 400]	[4 800–5 600]	[6 400–7 600]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*766*	*988*	*1 322*
	Markkinaosuus (%)	[0–1]	[0–1]	[1–2]	[1–2]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*741*	*884*	*1 282*
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	712	786	722	705
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*110*	*101*	*99*

Muut kolmannet maat	Määrä (tonnia)	[10–20]	[150–200]	[10–50]	[150–300]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*994*	*200*	*1 457*
	Markkinaosuus (%)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[0–1]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*962*	*179*	*1 414*
	Keskimääräinen hinta	508	1 422	1 980	897
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*279*	*389*	*176*
Kaikki kolmannet maat yhteensä Intiaa lukuun ottamatta	Määrä (tonnia)	[8 700–11 200]	[8 800–10 500]	[16 000–19 600]	[13 500–15 800]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*94*	*180*	*145*
	Markkinaosuus (%)	[1–3]	[1–3]	[3–5]	[3–5]
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*91*	*161*	*141*
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	1 033	1 004	856	879
	Indeksi (2017 = 100)	*100*	*97*	*82*	*85*

Lähde: Eurostatin Comext-tietokanta.

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.4.1 *Yleiset huomiot*

(197) Unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen arvioinnissa otettiin huomioon kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(198) Kuten johdanto-osan 15 kappaleessa mainitaan, unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen arvioimiseen käytettiin otantamenetelmää.

(199) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit kaikkiin unionin tuottajiin liittyvien, toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelupyynnössä esitettyjen tietojen perusteella. Mikrotaloudelliset indikaattorit komissio arvioi otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Tiedot koskivat otokseen valittuja unionin tuottajia. Kummankin tietojoukon todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(200) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat seuraavat: tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin tai tuetun tuonnin vaikutuksista.

(201) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat seuraavat: keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(202) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (1 000 tonnia)	[408–478]	[452–530]	[436–510]	[372–436]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*110*	*106*	*91*
Tuotantokapasiteetti (1 000 tonnia)	[824–965]	[824–965]	[824–965]	[743–870]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*100*	*100*	*90*
Kapasiteetin käyttöaste (%)	[47–51]	[52–56]	[50–54]	[48–51]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*110*	*106*	*101*

Lähde: Unionin tuotannonalan toimittamat tiedot ja otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselylomakevastaukset.

(203) Unionin tuotanto kasvoi 10 prosenttia vuonna 2018 mutta supistui tarkastelujaksolla 9 prosenttia.

(204) Tuotantokapasiteetti noudatteli samanlaista suuntausta supistuen tarkastelujaksolla 10 prosenttia.

(205) Kapasiteetin käyttöaste pysyi vakaana, koska tuotantokapasiteetti supistui samaan tahtiin unionin tuotannon kanssa.

(206) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että Intiasta tuleva tuonti ei voinut olla syynä siihen, että unionin tuotannonala vähensi tuotantokapasiteettiaan, vaan syynä oli pikemminkin kysynnän hiipuminen vuoteen 2019 verrattuna.

(207) Unionin tuotannonalan päätös vähentää tuotantokapasiteettiaan tehtiin ennen covid-19-kriisiä, joten päätös ei liittynyt kulutuksen vähenemiseen vuoden 2019 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(208) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Unionin tuottajien myyntimäärä ja markkinaosuus

	2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Myyntimäärä unionin markkinoilla (1 000 tonnia)	[321–376]	[341–399]	[338–396]	[329–386]
Indeksi	*100*	*106*	*105*	*102*
Markkinaosuus (%)	[82–88]	[84–90]	[77–83]	[81–87]
Indeksi	*100*	*102*	*94*	*99*

Kytkösmarkkinoille suuntautuva myynti (1 000 tonnia)	[15–17]	[13–16]	[10–12]	[2–3]
Indeksi	*100*	*91*	*68*	*18*
Kytkösmarkkinoille suuntautuvan myynnin markkinaosuus (%)	[3–4]	[3–4]	[2–3]	[0–1]
Indeksi	*100*	*88*	*61*	*18*

Lähde: Unionin tuotannonalan toimittamat tiedot ja otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselylomakevastaukset.

(209) Unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen myyntimäärä tarkastelujaksolla ja markkinaosuus eivät noudattaneet unionin kulutuksen kasvavaa suuntausta. Erityisesti vuonna 2019 unionin tuotannonala ei hyötynyt kulutuksen kasvusta, toisin kuin Intiasta tuleva tuonti.

(210) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että unionin tuotannonalan markkinaosuus pysyi suurena, noin 85 prosentissa, ja kasvoi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla edellisiin vuosiin verrattuna. Myös unionin myynnin määrä pysyi jatkuvasti vuoden 2017 tason yläpuolella. Ilman covid-19-kriisin vaikutusta määrä olisi sen mukaan voinut olla tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla suurempikin. Kyseisen osapuolen mielestä komission päätelmä ei vastannut tosiasiallista tilannetta.

(211) Komissio totesi, ettei unionin tuotannonalan markkinaosuus ollut suuri. Kuten johdanto-osan 234 kappaleessa selitetään, otokseen valitut unionin tuottajat tekivät koko tarkastelujakson ajan tappiota, mikä johtui Intiasta tulevan tuonnin aiheuttamasta merkittävästä hintapaineesta (ks. johdanto-osan 245 kappale). Unionin markkinaosuus ei myöskään seurannut unionin kulutuksen kasvavaa suuntausta, eikä kulutuksen kasvu vuonna 2019 hyödyttänyt unionin myyntiä, toisin kuin Intiasta tulevaa tuontia, kuten johdanto-osan 209 kappaleessa selitetään. Näin ollen tämä väite hylättiin.

4.4.2.3 Kasvu

(212) Tarkastelujaksolla unionin kulutus kasvoi 3 prosenttia mutta myyntimäärä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa vain 2 prosenttia. Näin ollen unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni hieman tarkastelujaksolla, vaikka kulutus kasvoi.

4.4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(213) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Työllisyys ja tuottavuus

	2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	[1 820–2 540]	[1 820–2 540]	[1 810–2 530]	[1 700–2 390]
Indeksi	*100*	*100*	*99*	*93*
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	[162–226]	[179–250]	[173–242]	[157–220]
Indeksi	*100*	*110*	*107*	*97*

Lähde: Unionin tuotannonalan toimittamat tiedot ja otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselylomakevastaukset.

(214) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon osallistuvien unionin tuotannonalan työntekijöiden määrä pysyi vakaana vuosina 2017–2018 mutta pieneni noin 6 prosenttia vuosina 2019–2020.

(215) Unionin tuotannonalan työvoiman tuottavuus (mitattuna tuotantomääränä (tonneina) työntekijää kohti) kasvoi 10 prosenttia vuosina 2017–2018 mutta heikkeni 13 prosenttia vuosina 2018–2020. Tämä voidaan selittää seuraavien tekijöiden yhteisvaikutuksella:

— tuotannon keskeytyminen yhden unionin tärkeimmän tuottajan tuotantoyksikössä, minkä seurauksena tuotanto väheni joulukuusta 2019 helmikuuhun 2020, ja

— unionin tuottajien tuotannon supistuminen vuoden 2020 toisella neljänneksellä covid-19-pandemian seurauksena eri suhteessa kuin työntekijöitä irtisanottiin.

4.4.2.5 Tuen suuruus ja toipuminen aiemmasta tuesta

(216) Kuten johdanto-osan 193 kappaleessa selitetään, intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyö oli vähäistä.

(217) Vahinkoindikaattorit osoittavat, että vaikka vuodesta 2016 lähtien voimassa oli tukien vastaisia toimenpiteitä, jotka helpottivat tilannetta jossain määrin ja paransivat aluksi suorituskykyä, unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne oli edelleen haavoittuva. Näin ollen unionin tuotannonala ei ole pystynyt toipumaan aiemmasta tuetusta tuonnista.

(218) Tuen määrä oli merkittävästi vähimmäistasoa (*de minimis*) suurempi. Tuen tosiasiallisen suuruuden vaikutus unionin tuotannonalaan oli merkittävä, kun otetaan huomioon Intiasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

(219) Intialaisten viejien jatkuvan epäterveen hinnoittelun vuoksi unionin tuotannonala ei myöskään voinut toipua aiemmasta tuetusta tuonnista.

(220) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että Intiasta tulevan tuonnin määrä ei kasvanut absoluuttisesti ja että kyseisen tuonnin markkinaosuus oli vain noin 15 prosenttia. Lisäksi asianomainen osapuoli huomautti, että unionin tuotannonalan taloudellinen tulos parani alkuperäisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ja heikkeni sitten jälleen. Näin ollen Intiasta tuleva tuonti ei sen mielestä aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle.

(221) Komissio totesi, että asianomainen osapuoli ei perustellut väitettään, jonka mukaan unionin tuotannonalan taloudellinen tulos olisi parantunut alkuperäisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Kuten johdanto-osan 234 kappaleessa mainitaan, otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus oli negatiivinen koko tarkastelujakson ajan. Näin ollen tämä väite hylättiin.

4.4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(222) Otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Myyntihinnat unionissa ja yksikkökustannus

	2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Keskimääräiset yksikkömyyntihinnat unionissa kokonaismarkkinoilla (euroa/tonni)	[950–1 110]	[960–1 130]	[1 020–1 190]	[1 020–1 200]
Indeksi	*100*	*101*	*107*	*107*
Yksikkökohtainen tuotantokustannus (euroa/tonni)	[1 000–1 100]	[900–1 100]	[1 000–1 100]	[1 000–1 200]
Indeksi	*100*	*97*	*101*	*105*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselylomakevastaukset.

(223) Unionin tuotannonalan keskimääräinen yksikkömyyntihinta etuyhteydettömille asiakkaille unionissa nousi tarkastelujaksolla 7 prosenttia heijastaen yksikkökohtaisten tuotantokustannusten nousua (+ 5 %).

(224) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että maahantuontikustannukset sisältävien hintojen väitetty lasku osoitti, ettei tuonti estänyt hinnankorotuksia eikä aiheuttanut hintojen alenemista.

(225) Komissio totesi, että asianomainen osapuoli ei perustellut väitettään, jonka mukaan maahantuontikustannukset sisältävät hinnat – jotka olivat tarkastelujaksolla noin 40 prosenttia unionin hintoja alhaisemmat – eivät estäneet unionin tuottajien hinnankorotuksia eivätkä aiheuttaneet niiden hintojen alenemista. Näin ollen tämä väite hylättiin.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

(226) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)

	2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti	[56 000–66 000]	[57 000–66 000]	[57 000–67 000]	[53 000–62 000]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*100*	*101*	*94*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselylomakevastaukset.

(227) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti pysyivät vakaina vuoteen 2019 asti ja pienenivät sitten tarkastelujaksolla 6 prosenttia. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti pienenivät, kun Ranskan valtio kustansi työttömyyskorvaukset covid-19-pandemian keskeytettyä tuotannon.

(228) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited huomautti, että tämän parametrin perusteella unionin tuotannonalalle ei aiheutunut vahinkoa.

(229) Komissio muistutti, että kuten edellä johdanto-osan 227 kappaleessa selitetään, keskimääräisten työvoimakustannusten pieneneminen työntekijää kohti johtui Ranskan valtion tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla antamasta poikkeuksellisesta rahoitustuesta. Tästä syystä tämä väite hylättiin.

4.4.3.3 Varastot

(230) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Varastot

	2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (1 000 tonnia)	[87–102]	[77–90]	[84–98]	[68–79]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*88*	*95*	*77*
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	[20–25]	[15–17]	[18–20]	[18–20]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*79*	*89*	*85*

(231) Otokseen valittujen unionin tuottajien loppuvarastot pysyivät vakaina suhteessa tuotantoon.

(232) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että varastot pienenivät merkittävästi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, mikä osoittaa sen mielestä, että unionin tuotannonala oli päättänyt vähentää tuotantoaan. Kyseinen asianomainen osapuoli väitti, että varastojen olisi sen sijaan pitänyt kasvaa Intiasta tulevan tuonnin vaikutuksesta.

(233) Kuten johdanto-osan 203 kappaleessa todetaan, samaan aikaan kun varastot tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla pienenivät, minkä asianomainen osapuoli toi esille, myös unionin tuotanto supistui. Komissio ei myöskään havainnut minkäänlaista korrelaatiosuhdetta pääasiassa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla havaitun varastojen pienenemisen ja Intiasta tulevan tuonnin välillä, sillä Intiasta tulevan tuonnin vaikutus ei näkynyt pelkästään tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vaan koko tarkastelujakson ajan. Näin ollen tämä väite hylättiin.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(234) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% myynnistä)	[– 5— 9]	[– 1— 5]	[– 1— 5]	[– 3— 7]
Indeksi (2017 = 100)	*– 100*	*– 33*	*– 36*	*– 69*
Kassavirta (miljoonaa euroa)	[– 31— 37]	[– 46— 54]	[– 73— 85]	[– 43— 51]
Indeksi (2017 = 100)	*– 100*	*– 145*	*– 231*	*– 138*
Investoinnit (miljoonaa euroa)	[20–24]	[30–36]	[33–39]	[15–18]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*149*	*161*	*73*
Investointien tuotto (%)	[– 6— 8]	[– 7— 9]	[– 10— 12]	[– 5— 7]
Indeksi (2017 = 100)	*– 100*	*– 131*	*– 194*	*– 106*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselylomakevastaukset.

(235) Komissio määritti otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Otokseen valittujen tuottajien kannattavuus oli tarkastelujaksolla negatiivinen: noin [–5—9] prosenttia vuonna 2017 ja [–3—7] prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(236) Nettokassavirta osoittaa unionin tuottajien kykyä rahoittaa toimintaansa itse. Nettokassavirran kehitys pysyi koko tarkastelujakson ajan negatiivisena lukuun ottamatta vuotta 2018.

(237) Investoinnit (jotka keskittyivät pääasiassa tuotantolaitteiden päivittämiseen sekä tuotantoprosessin laadun, tuottavuuden ja joustavuuden parantamiseen) kasvoivat vuosina 2017–2019 ja vähenivät sitten saavuttaen alhaisimman tasonsa vuonna 2020.

(238) Investointien tuotto on voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Se kehittyi samansuuntaisesti kuin kannattavuus pienentyen ensin jyrkästi vuonna 2019 ja parantuen sitten hieman vuonna 2020. Investointien tuotto pysyi negatiivisena ja pieneni 53 prosenttia tarkastelujaksolla.

4.5 **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(239) Voimassa olevista tasoitustoimenpiteistä huolimatta pallografiittirautaputkien tuonti Intiasta oli edelleen merkittävää ja sen markkinaosuus pysyi vakaana noin [9–18] prosentissa tarkastelujaksolla. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla markkinaosuus oli [10–14] prosenttia. Samaan aikaan tuontihinnat laskivat ja alittivat unionin hinnat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla keskimäärin [30–45] prosentilla tasoitus- ja polkumyyntitoimenpiteistä huolimatta.

(240) Makrotaloudellisten indikaattoreiden kehitys osoitti vakaata tai hieman laskevaa suuntausta, erityisesti tuotanto- ja myyntimäärien, työllisyyden ja tuottavuuden osalta. Unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla samalle tasolle kuin vuonna 2017. Markkinaosuuden kasvu vuonna 2018 suhteellisen vakaasta myyntimäärästä huolimatta johtui kulutuksen supistumisesta samalla kaudella. Vaikka unionin tuotannonala pystyi suurelta osin säilyttämään myyntimääränsä ja markkinaosuutensa, tämä tapahtui kannattavuuden ja muiden taloudellisten indikaattoreiden kustannuksella, kuten seuraavassa kappaleessa selitetään.

(241) Vaikka unionin tuottajien keskimääräinen yksikkömyyntihinta nousi tarkastelujaksolla 7 prosenttia eli enemmän kuin tuotantokustannukset (+ 5 %), unionin tuotannonala ei siltikään onnistunut saavuttamaan kestäviä voittomarginaaleja. Intiasta tulevan tuonnin aiheuttaman hintapaineen vuoksi unionin tuotannonala ei pystynyt nostamaan myyntihintojaan keskimääräisiä tuotantokustannuksia vastaaviksi, joten se tuotti tappiota koko tarkastelujakson ajan (lukuun ottamatta vuotta 2018, jolloin se oli lähes kannattavuusrajalla). Näin ollen Intiasta tuleva tuonti vaikutti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla unionin tuottajien myyntiin merkittävästi myös hinnankorotuksia estävästi. Muut taloudelliset indikaattorit (kassavirta, investointien tuotto) noudattivat samaa suuntausta kuin kannattavuus, ja niiden arvo oli tarkastelujaksolla negatiivinen tai alhainen. Myös investointien taso oli yleisesti ottaen alhainen, vaikka investoinnit lisääntyivät hieman vuosina 2017 ja 2018.

(242) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa.

5. **SYY-YHTEYS**

(243) Perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko tarkasteltavana olevan tuotteen tuettu tuonti Intiasta aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio tutki perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin Intiasta tulleen tarkasteltavana olevan tuotteen tuetun tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä tuetusta tuonnista johtuvana.

5.1 **Tuetun tuonnin vaikutukset**

(244) Komissio tutki ensin, oliko tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä syy-yhteyttä.

(245) Intiasta tuleva pallografiittirautaputkien tuonti oli merkittävää koko tarkastelujakson ajan yli 10 prosentin markkinaosuudella, ja sen hinnat pysyivät tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla alhaisina voimassa olleista tasoitus- ja polkumyyntitoimenpiteistä huolimatta. Intiasta tulevan tuonnin aiheuttaman merkittävän hintapaineen vuoksi unionin tuotannonala ei voinut siirtää tuotantokustannuksiaan asiakkailleen, mikä johti siihen, että tuotannonalan toiminta oli koko tarkastelujakson ajan tappiollista. Sen vuoksi komissio päätteli, että tutkimuksen kohteena olevan tuonnin määrä ja hintataso aiheuttivat merkittävää vahinkoa.

(246) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että unionin tuotannonalan taloudellisen tuloksen heikkeneminen johtui muista tekijöistä kuin väitetystä tuetusta tuonnista.

(247) Komissio totesi, että osapuoli ei esittänyt mitään uusia seikkoja, jotka voisivat kumota sen päätelmän. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(248) Tata Metaliks Limited väitti myös, että tuonnin kehityksen ja unionin tuotannonalan ilmoittamien tappioiden välillä ei ollut korrelaatiosuhdetta, joten tuonnin ja unionin tuotannonalan taloudellisen tuloksen välillä ei ollut syy-yhteyttä.

(249) Kuten johdanto-osan 194 kappaleessa mainitaan, komissio totesi, että Intiasta tulevan tuonnin hinnat alittivat merkittävästi unionin tuotannonalan hinnat. Komissio totesi lisäksi, että osapuoli ei esittänyt mitään näyttöä siitä, että muut tekijät olisivat vaikuttaneet unionin tuotannonalaan. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(250) Lisäksi Tata Metaliks Limited väitti, ettei se pystynyt tutkimaan hintojen alittavuuden ja unionin tuotannonalan taloudellisen tuloksen välistä korrelaatiosuhdetta, koska komissio ei julkistanut hintojen alittavuutta koskevia laskelmia tarkastelujakson osalta.

(251) Komissio totesi, että osapuolelle toimitettiin hinnan alittavuuden toteamiseksi tarvittavat tiedot. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson osalta hinnan alittavuutta koskevat päätelmät esitetään edellä johdanto-osan 193 ja 194 kappaleessa. Intiasta tulevan tuonnin yksikköhinnat vuosina 2017, 2018 ja 2019 esitetään johdanto-osan 191 kappaleessa ja otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille johdanto-osan 222 kappaleessa. Osapuolella oli siis käytettävissään kaikki tiedot, joiden perusteella komissio päätteli, että hintojen alittavuutta esiintyi. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(252) Osapuoli väitti myös, että tuonnin määrä väheni vuoden 2019 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Osapuoli päätteli sen perusteella, että tuontimääristä ei aiheutunut vaikutuksia.

(253) Komissio totesi, että Intiasta tuleva tuonti palautui tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vuoden 2017 tasolle. Lisäksi Intiasta tulevan tuonnin merkittävimmän vaikutuksen todettiin liittyvän alhaisiin hintoihin, jotka aiheuttivat merkittävää painetta unionin markkinahintoihin. Näin ollen tämä väite hylättiin.

5.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

(254) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä vastasi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vain 2–4 prosentin markkinaosuutta. Kuten taulukosta 4 käy ilmi, kolmansista maista tulevan tuonnin keskimääräinen hinta oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 50 prosenttia korkeampi kuin Intiasta tulevan tuonnin keskimääräinen hinta.

(255) Kuten johdanto-osan 42 kappaleessa esitetään, yksi osapuoli väitti, että yleisten kilpailukykyyn liittyvien ongelmien tapauksessa olisi todettava, että vahinko ei jatkunut tai toistunut. Osapuoli mainitsi useita tekijöitä, kuten pallografiittirautaputkien kulutuksen vähenemisen unionissa euroalueen finanssikriisin seurauksena tehtyjen julkisen talouden menoleikkausten myötä sekä vaikeudet löytää työvoimaa, määräävän aseman säilyttämisen ja Kiinasta tulevan halvemman tuonnin aiheuttaman paineen julkisten hankintojen tarjouskilpailumenettelyissä. Lisäksi osapuoli väitti, että muoviputket ovat unionin tuotannonalan tuotteiden ensisijainen kilpailija, koska ne ovat edullisempia ja siksi merkittävässä osassa julkisista tarjouskilpailuista päädytään niihin.

(256) Toisin kuin osapuoli väittää, tarkastelujaksolla unionin kulutus ja unionin tuotannonalan markkinaosuus kasvoivat työllisyyden pysyessä vakaana. Ei myöskään ole näyttöä siitä, että muoviputkien markkinaosuus olisi tarkastelujaksolla kasvanut pallografiittirautaputkiin verrattuna. On myös huomattava, että muoviputket eivät kilpaile pallografiittirautaputkien kanssa, kun on kyse leveistä putkista. Näin ollen nämä tekijät eivät olleet havaitun vahingon taustalla. Lisäksi Kiinasta tulevan tuonnin hinnat olivat huomattavasti korkeammat ja määrät merkittävästi pienempiä kuin Intiasta tulevan tuonnin. Osapuoli ei myöskään selittänyt, miten mahdollinen määräävä asema olisi voinut aiheuttaa vahinkoa. Näin ollen nämä väitteet hylättiin.

(257) Unionin tuotannonalan vientituloksesta kertovat vientimäärät kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 12

Unionin tuotannonalan vientitulos

	2017	2018	2019	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Vientimäärä (1 000 tonnia)	[119–140]	[147–172]	[102–119]	[66–77]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*122*	*85*	*55*
Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	[760–890]	[750–880]	[840–980]	[890–1 040]
Indeksi (2017 = 100)	*100*	*99*	*110*	*117*

Lähde: Pyynnön esittäjät määrien osalta ja tarkastetut kyselylomakevastaukset arvojen osalta.

(258) Määrät vähenivät tarkastelujakson aikana puoleen. Vaikka viennin hinnat nousivat 17 prosenttia, tämä ei riittänyt kattamaan tuotantokustannuksia koko tarkastelujakson ajan, kuten taulukosta 8 käy ilmi. Vienti ei siis heikentänyt Intiasta peräisin olevan tuetun viennin ja todetun vahingon välistä syy-yhteyttä.

(259) Tarkastelussa otettiin huomioon myös muita mahdollisia tekijöitä, kuten covid-19-kriisi, mutta yksikään niistä ei voinut heikentää syy-yhteyttä tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä. Komissio erotti tuetun tuonnin vahingollisista vaikutuksista kaikkien sellaisten tiedossa olleiden tekijöiden vaikutukset, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen.

(260) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että covid-19-kriisi vaikutti kielteisesti unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen vuoden 2020 ensimmäisellä puoliskolla. Osapuoli totesi, että kansanterveystoimenpiteiden takia alkuvaiheessa määrätyt sulkutoimet pysäyttivät useita rakennushankkeita.

(261) Kuten edellä kuvaillaan, covid-19-kriisistä johtuneet sulkutoimet eivät vaikuttaneet merkittävästi unionin pallografiittirautaputkien markkinoihin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Unionin kokonaiskulutus kyseisenä vuonna oli samalla tasolla kuin vuonna 2018. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(262) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio päätteli, että Intiasta tuleva tuettu tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle ja että muut tekijät erikseen tai yhdessä tarkasteltuina eivät heikentäneet syy-yhteyttä tuetun tuonnin ja merkittävän vahingon välillä. Vahinko näkyy selvästi erityisesti tuotannon, kapasiteetin käyttöasteen, unionin markkinoilla tapahtuneen myynnin määrän, markkinaosuuden, tuottavuuden, kannattavuuden ja investointien tuoton kehityksessä.

6. VAHINGON JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS, JOS TOIMENPITEET KUMOTTAISIIN

(263) Komissio päätteli johdanto-osan 242 kappaleessa, että unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tämän vuoksi komissio tarkasteli perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti, olisiko Intiasta tulevasta tuetusta tuonnista aiheutuneen vahingon jatkuminen todennäköistä, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

(264) Tässä yhteydessä komissio tarkasteli seuraavia tekijöitä: tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti Intiassa, unionin hintojen ja Intian hintojen välinen suhde, unionin markkinoiden houkuttelevuus sekä Intiasta tulevan mahdollisen tuonnin vaikutus unionin tuotannonalan tilanteeseen, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

6.1 **Tuotantokapasiteetti, käyttämätön kapasiteetti Intiassa ja unionin markkinoiden houkuttelevuus**

(265) Kuten johdanto-osan 168–172 kappaleessa todetaan, Intian käyttämätön kapasiteetti oli noin 500 000 tonnia vuodessa, mikä on enemmän kuin tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus unionin markkinoilla ([388 000–454 000] tonnia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla). Lisäksi intialaiset tuottajat suunnittelivat investoivansa tuotantokapasiteetin lisäämiseen. Tämä tarkoittaa, että lähivuosina tarjonta ylittää kysynnän Intian markkinoilla. Tämä tulee entisestään kannustamaan intialaisia tuottajia keskittymään yhä enemmän vientimarkkinoihin.

(266) Jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien käytettävissä olevaa ja tulevaa käyttämätöntä kapasiteettia voitaisiin käyttää tarkasteltavana olevan tuotteen tuottamiseen unionin markkinoille vietäväksi.

(267) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, ettei ollut näyttöä siitä, että Intian väitetty käyttämätön tuotantokapasiteetti käytettäisiin varmuudella pallografiittirautaputkien tuotantoon ja että tämä tuotanto ohjattaisiin Intian ylitarjonnan vuoksi vientiin. Komissio ei myöskään tutkinut muiden vientimarkkinoiden houkuttelevuutta eikä analysoinut lainkaan tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja. Osapuoli väitti myös, että tuen ja vahingon jatkumisen todennäköisyyttä koskevien päätelmien on aina perustuttava myönteiseen näyttöön ([35]). Tämän perusteella osapuoli päätteli, että todennäköisyyttä koskeva päätelmä oli virheellinen.

(268) Komissio pani merkille, että osapuoli vahvisti Intian käyttämättömän kapasiteetin olemassaolon. Lisäksi komissio vahvisti kyseisen käyttämättömän kapasiteetin olemassaolon nimenomaan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta, kuten johdanto-osan 168–172 kappaleessa selitetään. Komissio myös totesi, että pitkällä aikavälillä kysyntä Intian markkinoilla hiipuu, ja osapuoli itse totesi, että sillä oli suunnitelmissa laajentaa myyntiään unionin markkinoille, kuten edellä mainituissa johdanto-osan kappaleissa selitetään. Lisäksi – kuten jäljempänä 6.2 jaksossa kuvaillaan – unionin markkinoita pidetään intialaisten tuottajien kannalta houkuttelevina, minkä perusteella voidaan päätellä, että Intiassa käytettävissä olevaa käyttämätöntä kapasiteettia hyödynnettäisiin ainakin osittain viennin lisäämiseksi unionin markkinoille. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(269) Mainitussa oikeuskäytännössä vaaditun myönteisen näytön osalta komissio katsoi, että se täytti kaikki tämänhetkisen oikeuskäytännön vaatimukset ja että sen arvio ja päätelmä tuen ja vahingon jatkumisen todennäköisyydestä perustui tutkimuksen aikana kerättyyn myönteiseen näyttöön. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(270) Edellä esitetyn perusteella komissio totesi, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi hyvin suurella todennäköisyydellä siihen, että Intiasta tuleva tuettu tuonti unionin tuotannonalan hinnat alittavilla hinnoilla lisääntyisi merkittävästi ja lisäisi näin ollen edelleen unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa. Tämän seurauksena unionin tuotannonalan elinkelpoisuus olisi vakavassa vaarassa.

6.2 **Unionin markkinoiden houkuttelevuus**

(271) Unionin markkinat ovat kokonsa ja hintojensa puolesta houkuttelevat. Kuten johdanto-osan 176 kappaleessa mainitaan, unionin markkinat ovat ylivoimaisesti tärkeimmät vientimarkkinat intialaisille pallografiittirautaputkien tuottajille, ja niiden osuus näiden tuottajien kokonaisviennistä on 40 prosenttia. Unioniin suuntautuvan viennin volyymi on 25-kertainen verrattuna Intian toiseksi suurimpiin vientimarkkinoihin eli Qatariin, jonka osuus Intian pallografiittirautaputkien viennistä on 2 prosenttia. Lisäksi Intiasta tulevan tuonnin hinnat olivat unionin markkinoilla tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla hieman korkeammat kuin muiden maiden markkinoilla.

(272) Voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat myivät unioniin tarkastelujaksolla huomattavan määrän pallografiittirautaputkia ja niiden markkinaosuus oli myös tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla edelleen merkittävä ([10–14] prosenttia). Myyntihinnat alittivat merkittävästi unionin tuotannonalan myyntihinnat unionin markkinoilla tasoitustullista huolimatta.

([35]) Yhdysvallat – menettely ”Sunset reviews of Anti-dumping Measures on Oil Country Tubular Goods From Argentina” (WT/DS/268/AB/R).

(273) Unionin markkinoita onkin siis pidettävä intialaisten tuottajien kannalta houkuttelevina, ja voidaan päätellä, että Intiassa käytettävissä olevaa käyttämätöntä kapasiteettia hyödynnettäisiin ainakin osittain viennin lisäämiseen unionin markkinoille. Tässä yhteydessä on muistettava, että Intiasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli alkuperäisen tutkimuksen tutkimusajanjaksolla eli ennen tasoitustullien käyttöönottoa suuri, [17–19] prosenttia.

6.3 **Vahingon jatkumisen ja/tai toistumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät**

(274) Edellä esitetyn perusteella ja ottaen huomioon unionin tuotannonalan aiempi ja nykyinen haavoittuva tilanne todetaan, että ilman toimenpiteitä Intiasta tuleva tarkasteltavana olevan tuotteen tuettu tuonti vahinkoa aiheuttavilla hinnoilla todennäköisesti lisääntyisi huomattavasti, minkä seurauksena unionin tuottajille aiheutuisi vieläkin suurempia tappioita. Sen vuoksi komissio päätteli, että jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, Intiasta tuleva tuettu tuonti vahinkoa aiheuttavilla hinnoilla lisääntyisi todennäköisesti huomattavasti ja merkittävä vahinko todennäköisesti jatkuisi.

7. **UNIONIN ETU**

(275) Komissio tarkasteli perusasetuksen 31 artiklan mukaisesti, olisiko voimassa olevien, tukien vastaisten toimenpiteiden jatkaminen kokonaisuutena tarkasteltuna unionin edun vastaista. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli muun muassa unionin tuotannonalan, tuojien, käyttäjien ja julkisen politiikan edut tarkasteltavana olevan tuotteen osalta, sellaisina kuin ne sisältyvät ekologisesta suunnittelusta annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2009/125/EY ([36]), jäljempänä 'ekosuunnitteludirektiivi', ja sen tuotekohtaisiin asetuksiin. Perusasetuksen 31 artiklan 1 kohdan kolmannen virkkeen mukaisesti erityistä huomiota kiinnitettiin tarpeeseen suojella tuotannonalaa vahingollisen tuetun tuonnin negatiivisilta vaikutuksilta.

(276) Kaikille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa perusasetuksen 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

7.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(277) Unionin tuotannonalaan kuuluvat toimijat ovat sijoittautuneina kolmeen jäsenvaltioon (Ranska, Saksa ja Espanja), ja tuotannonala työllistää tarkasteltavana olevan tuotteen osalta suoraan yli 2 200 työntekijää.

(278) Voimassa olevat tukien vastaiset toimenpiteet eivät estäneet Intiasta tulevaa tuettua tuontia tulemasta unionin markkinoille, ja unionin tuotannonalalle aiheutui tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla merkittävää vahinkoa.

(279) Edellä esitetyn perusteella komissio totesi, että kyseisestä maasta tulevan tuonnin aiheuttaman vahingon jatkuminen on erittäin todennäköistä, jos toimenpiteiden voimassaolo päättyy. Intiasta tulevan tuetun tuonnin merkittävä määrä aiheuttaisi lisävahinkoa unionin tuotannonalalle.

(280) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että unionin tuotannonalaa on suojeltu yli kuuden vuoden ajan huolimatta sen 85 prosentin markkinaosuudesta. Siksi olisi epätodennäköistä, että voimassa olevien toimenpiteiden kumoaminen vaikuttaisi unionin tuotannonalaan. Jos näin tapahtuisi, se voisi pyytää komissiota aloittamaan uuden tutkimuksen.

([36]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10). Ekosuunnitteludirektiivi pannaan täytäntöön tuotekohtaisilla asetuksilla, joita sovelletaan sellaisenaan kaikissa unionin jäsenvaltioissa. Ekosuunnitteluasetus kattaa uudet ekosuunnitteluvaatimukset pienten, keskikokoisten ja suurten muuntajien osalta. Ekosuunnitteluasetuksen ensimmäinen vaihe tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2015 ja toinen vaihe 1 päivänä heinäkuuta 2021. Toisen vaiheen vaatimukset ovat tiukemmat kuin ensimmäisen vaiheen. Vaikka kaikkia vaikutuksia ei voidakaan vielä arvioida, koska toisen vaiheen voimaantulosta on kulunut niin vähän aikaa, yleisesti uskotaan, että nämä toisen vaiheen vaatimukset edellyttävät GOES-tuotteiden korkeimpia laatuluokkia, jotta muuntajia voidaan suunnitella ja valmistaa kustannustehokkaasti ja asetettujen tilarajoitusten mukaisesti.

(281) Analysoituaan kaikkia asiaan liittyviä vahinkoindikaattoreita, kuten unionin tuotannonalan markkinaosuuden kehitystä, komissio totesi, että toisin kuin asianomainen osapuoli väittää, Intiasta tuleva tuettu tuonti aiheuttaa edelleen merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio päätteli, että vahinko todennäköisesti jatkuisi ja pahenisi, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(282) Tämän perusteella komissio päätteli, että Intiaa koskevien tukien vastaisten toimenpiteiden voimassa pitäminen on unionin edun mukaista.

7.2 **Etuyhteydettömien tuojien, kauppiaiden ja käyttäjien etu**

(283) Komissio otti yhteyttä kaikkiin tiedossa oleviin etuyhteydettömiin tuojiin, kauppiaisiin ja käyttäjiin. Yksikään niistä ei vastannut komission kyselyyn.

(284) Komissiolle ei toimitettu mitään huomautuksia, jotka olisivat viitanneet siihen, että toimenpiteiden pitämisellä voimassa olisi tuojiin ja käyttäjiin sellaista merkittävää kielteistä vaikutusta, joka olisi merkittävämpi kuin toimenpiteiden myönteinen vaikutus unionin tuotannonalaan.

7.3 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(285) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, ettei ole pakottavia unionin etua koskevia syitä olla jatkamatta tarkastelun kohteena olevan tuotteen Intiasta peräisin olevaa tuontia koskevien toimenpiteiden voimassaoloa.

8. **TUKIEN VASTAISET TOIMENPITEET**

(286) Tuen ja vahingon jatkumista ja unionin etua koskevien komission päätelmien perusteella Intiasta tulevaa pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontia koskevat tukien vastaiset toimenpiteet olisi pidettävä voimassa.

(287) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited väitti, että toimenpiteiden jatkamisen olisi oltava poikkeus eikä vakiintunut käytäntö. Se viittasi erityisesti perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaan ja tukisopimuksen 21.3 artiklaan, joiden mukaan toimenpide on pidettävä voimassa vain niin kauan kuin se on tarpeen ja sen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen. Yritys väitti, että koska tulleja jatkettiin tämän tarkastelun ajaksi, siinä vaiheessa, kun tämä tarkastelu todennäköisesti saadaan päätökseen, tullit ovat olleet voimassa jo yli seitsemän vuotta. Tästä syystä se pyysi komissiota lopettamaan tutkimuksen.

(288) Komissio muistutti, että perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti päätös toimenpiteiden jatkamisesta tehtiin kaikkien niiden tosiseikkojen perusteellisen arvioinnin pohjalta, joita toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun aikana tuli esiin. Toimenpiteitä ei siis jatkettu automaattisesti eikä se ollut vakiintuneena käytäntönä. Näin ollen se hylkäsi väitteen, jonka mukaan toimenpiteet olisi lopetettava.

(289) Tullien väliset suuret erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi katsotaan tarvittavan erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa yksilöllisten tasoitustullien soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä tasoitustullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Tuontitavaroista, joiden mukana ei ole tällaista kauppalaskua, olisi kannettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettava tasoitustulli.

(290) Tämän laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat soveltaa yksilöllisiä tasoitustulleja tuontiin, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten olisi tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esim. lähetysasiakirjat) varmentaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että alhaisemman tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti.

(291) Jos sellaisen yrityksen, johon sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä tullia, vientimäärä kasvaa huomattavasti toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällaisessa tilanteessa, jos asiaa koskevat edellytykset täyttyvät, voidaan käynnistää toimenpiteiden kiertämisen vastainen tutkimus. Tutkimuksessa voidaan tarkastella muun muassa tarvetta poistaa yksilölliset tullit ja ottaa käyttöön maan laajuinen tulli.

(292) Tässä asetuksessa määriteltyjä yksilöllisiä tasoitustulleja sovelletaan yksinomaan Intiasta peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia. Niihin ei saisi soveltaa yksilöllisiä tasoitustulleja.

(293) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Tata Metaliks Limited pyysi komissiota asettamaan sille yksilöllisen tasoitusmarginaalin. Muussa tapauksessa komission olisi yrityksen mielestä ainakin harkittava muille, alkuperäisessä tutkimuksessa yhteistyössä toimineille tarkasteltavana olevan tuotteen intialaisille tuottajille asetettujen yksilöllisten tasoitustullien laajentamista koskemaan myös sitä, koska se toimi komission kanssa yhteistyössä tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa.

(294) Komissio muistutti, että perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun tavoitteena on ainoastaan määrittää, ovatko voimassa olevat toimenpiteet edelleen tarpeen, eikä tässä yhteydessä ole mahdollista vahvistaa yksilöllisiä tulleja yrityksille, jotka eivät toimineet yhteistyössä alkuperäisessä tutkimuksessa. Tällaisia vaatimuksia voidaan käsitellä ainoastaan perusasetuksen 19 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaista tarkastelua koskevissa tutkimuksissa. Tämän vuoksi pyyntö hylättiin.

(295) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten tasoitustullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([37]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(296) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([38]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

(297) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tukien vastainen tulli tuotaessa Intiasta peräisin olevia pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettuja putkia, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 (TARIC-koodi 7303 00 10 10) ja ex 7303 00 90 (TARIC-koodi 7303 00 90 10), lukuun ottamatta pallografiittirautaputkia, joissa ei ole sisä- ja ulkopinnoitetta, jäljempänä ’pinnoittamattomat putket’.

([37]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

([38]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavat lopulliset tasoitustullit ovat seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraavat:

Yritys	Tasoitustulli	Taric-lisäkoodi
Jindal Saw Limited	6,0 %	C054
Electrosteel Castings Ltd	9,0 %	C055
Kaikki muut yritykset	9,0 %	C999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen tasoitustullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”*Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetut, Euroopan unioniin vietäviksi myydyt pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistetut putket (määrä) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite) (Taric-lisäkoodi) Intiassa. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.*” Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä kesäkuuta 2022.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN